

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 08/2006 - 50 pàgines
Sessió ordinària del dia 21 de juny del 2006

El dia 21 de juny del 2006, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 25/2006, que és el següent:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar els treballs de peritació, d'auditoria i adequació legal dels fluxos de la informació en el tractament de les dades personals en tots els serveis oferts per l'operadora STA al contingut de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

2. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

3. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i del Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, fets a Nova York el 16 de desembre de 1966 i del Segon Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics destinat a abolir la pena de mort, fet a Nova York el 15 de desembre de 1989.

7. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, encomanant al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el període de sessions que s'ha iniciat l'1 de març de 2006, l'Estat Andorrà figuri d'entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.

9. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre del 2000.

10. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, del 7 d'abril, de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern aprovi un nou text reglamentari que substitueixi l'actual Reglament regulador de revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998, i doni les instruccions necessàries per a què mentre regeixi l'actual Reglament es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei i a les disposicions citades en l'apartat anterior, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família i Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.07h)

El Sr. síndic general:

Començaríem, doncs, amb el punt número 1.

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar els treballs de peritació, d'auditoria i adequació legal dels fluxos de la informació en el tractament de les dades personals en tots els serveis oferts per l'operadora STA al contingut de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Hi ha alguna intervenció per part del Govern?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, passariem al punt número 2.

2. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné, i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

Perdó.

(Se senten veus)

Si no hi ha cap... tornaríem al punt número 1 de l'ordre del dia, i si no hi ha cap comentari al contrari, doncs, el donaríem aprovat per assentiment?

Molt bé.

Ara sí, doncs, passem al número 2.

Vull anar massa de pressa, potser deu ser la calor.

2. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 14/2006, del 19 d'abril.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat, i ha estat publicada en el Butlletí número 19/2006, del 16 de maig.

Intervé per part del grup parlamentari, el Sr. Jordi Font.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot volia proposar, si fos possible, de defensar l'esmena a la totalitat de l'IPI, conjuntament amb la de l'ISI i la de l'IAC, ja que els nostres arguments són els mateixos per les tres propostes. Si ningú no hi veu cap inconvenient?

El Sr. síndic general:

Les votacions també anirien conjuntament?

El Sr. Jordi Font:

Per a nosaltres no hi hauria cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Hi ha algun inconvenient pels grups parlamentaris?

Doncs, entendríem que els punts números 2, 3 i 4 es debatrien amb el mateix argument.

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé,...

El Sr. síndic general:

Perdoneu...

Les llegim totes i després les defensen conjuntament?

Doncs, donaríem lectura també al punt número 3.

3. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 14/2006, del 19 d'abril.

Punt número 4.

4. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Vicenç Alay Ferrer, Jordi Font Mariné i Esteve López Montanya, consellers generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 14/2006, del 19 d'abril.

Ara sí, Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si fem un breu recordatori, les lleis que els Projectes de llei que avui volem analitzar, serveixen per modificar unes lleis, que si no tinc mal entès, varen ser aprovades al voltant del novembre del 2004. Nosaltres, els socialdemòcrates jo no hi érem favorables en aquells moments, perquè no s'avenen ni de bon tros a la nostra visió política en matèria fiscal basada en el precepte constitucional que diu:

“que ha de pagar més aquell que més té”. I aquestes lleis, al nostre entendre, no van en aquest sentit.

Aquest Consell General va ser elegit a l'abril del 2005, i va nomenar aquest Govern. A la tardor passada, nosaltres sabedors que aquestes lleis havien d'entrar en vigor al gener del 2006, i preveient el que podia passar, ja vam denunciar que aquestes lleis eren dolentes, mal fetes, i més greu encara, de molt difícil aplicació.

Vam arribar, fins i tot, a demanar una moratòria de sis mesos per la posta en aplicació de les dites lleis, perquè el Govern pogués subsanar moltes coses, que ja els avisàvem que succeiria.

El Govern amb la col·laboració del grup parlamentari de la majoria, menyspreant els nostres advertiments i de forma altiva, atribuïen les nostres intervencions a no sé quina manera de fer, o bé a la nostra suposada dèria d'oposició sistemàtica.

Encara no s'havia acabat el temps de pròrroga que vam proposar que el Govern ja va començar... per fi va començar, -per fi-, a donar-se compte que aquestes lleis estaven realment mal fetes, i va proposar ja les primeres modificacions.

Per què dic les primeres? Doncs, molt senzill. El Govern, pecant una vegada més, no sé si d'orgull o de falta de treball, ni tan sols hauria consultat els dos grups parlamentaris que li donen suport, i ha conduït aquests a presentar esmenes al seu propi Projecte, que recordo que ni tan sols fa sis mesos que s'ha començat a aplicar; és a dir, des del gener del 2006.

Això no és seriós. I jo diria més, que és molt preocupant i dona una molt dolenta imatge doblada d'una important càrrega d'inseguretat jurídica.

Per més inri, en les seves respectives compareixences, el nostre ministre de finances i el nostre cap de Govern, ja han anunciat el dol d'aquestes lleis per l'any que ve per substituir-les per un hipotètic IVA, o més ben dit, un IVA generalitzat.

Els nostres ciutadans no es mereixen aquest tracte, ni tanta lleugeresa per part del seu Govern.

És per tot l'exposat que demanem que es retornin aquests Projectes a Govern, però volem deixar clar als consellers dels altres grups parlamentaris, que si no fan possible aquest retorn, ens trobaran a la Comissió Legislativa amb l'esperit constructiu i dialogant, com no pot ser d'altra manera, per mirar de minimitzar els *estropicis* fets pel Govern en aquest procés legislatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja s'ha acordat aquí, farem un únic exposat per justificar el sentit del nostre vot en relació amb les tres esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata als Projectes de Llei de modificació de les lleis 17/2004, 18/2004 i 19/2004, (lleis relatives a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, a l'impost indirecte sobre la producció interna i a l'impost indirecte sobre les activitats comercials).

Volem ara esmentar que estem en ple procés d'aplicació dels ja citats impostos indirectes; un procés que, pel moment, es desenvolupa amb relativa normalitat encara que, cal dir-ho, pateix també certes contradiccions i disfuncions.

Sempre acostuma a ser difícil per a un país implantar noves figures fiscals, i en el cas d'Andorra potser de forma especial, i més si dites tenen un abast tan ampli com les que ara estem considerant. Si a aquesta dificultat, -que ja es dona per descomptada-, n'hi afegim una de nova, les coses es poden començar a complicar seriosament.

Així doncs, no sembla del tot prudent canviar part de les regles del joc mentre s'està, com ja s'ha dit, en ple procés d'aplicació dels nous impostos indirectes sobre els serveis, la producció i el comerç.

Cal remarcar que encara queden dubtes per part dels obligats tributaris, és a dir, per part dels ciutadans, sobre com han d'exercir les seves obligacions formals en relació amb els impostos indirectes. En qualsevol cas, comerciants i empresaris estan treballant de valent per adaptar-se a la nova fiscalitat i ho fan, a més, en un context econòmic més complicat que en anys anteriors, en el que hi té molt a veure la conjuntura exterior i, per què no dir-ho, la mundialització tant present en el nostre entorn.

Volem recordar que, des de CDA + Segle XXI, ja vàrem manifestar en el seu dia que no enteníem com amb una pròrroga de 6 mesos, -proposada en el seu moment pel Grup Socialdemòcrata-, que afectava l'aplicació d'una llei publicada aproximadament un any abans, es podien esvair els dubtes i neguits que l'aplicació dels nous impostos indirectes estava generant, i, en base a aquest argument, no vàrem donar suport a la petició de pròrroga.

De la mateixa manera, també pensem avui que les modificacions que ara proposa el Govern poden fer augmentar els dubtes dels ciutadans, tot trametent-los una sensació d'inseguretat per part dels poders públics en una matèria tan delicada.

Amb això no volem pas dir que no estem d'acord amb algunes de les modificacions que es proposen. El que estem, sobretot, és qüestionant l'oportunitat del moment escollit per a plantejar-les.

Ens explicarem amb un exemple que ens preocupa especialment:

Una de les principals modificacions que afecta els tres Projectes de llei porta a considerar que la base de càlcul del tribut ja no s'estableix amb les dades de l'any anterior, sinó amb les de l'any en curs. Això sembla que haurà de comportar la realització d'un pagament a compte a efectuar durant el segon semestre de l'any 2007. Volem recordar que, en la campanya informativa d'explicació dels impostos indirectes que va dur a terme el Govern, es va insistir molt en el fet que els ciutadans no haurien d'efectuar els pagaments fins l'any 2007. Ara sembla que això no serà així. I ens preocupa que els ciutadans no estiguin prou ben informats sobre les conseqüències d'un canvi que els afecta molt directament.

Per un altre costat, estem d'acord, en el fons de la qüestió, amb l'exempció que s'estableix en relació amb els locals comercials, -exempció que pensem que s'ha de fer extensiva als locals d'ús industrial. Però també volem deixar clar que entenem que encara hi ha masses dubtes sobre com s'aplicarà l'esmentada exempció sobre els locals comercials i sobre què passarà amb els diners que ja s'han cobrat en concepte de l'impost indirecte. Uns dubtes que, des del Govern, de moment no s'han aclarit.

El nostre grup parlamentari pensa que les reformes fiscals han de ser assimilables i el menys traumàtiques possible per a l'obligat tributari. I això passa forçosament per no caure en els dubtes i les contradiccions que, segons el nostre criteri, són massa freqüents en el procés d'aplicació dels impostos generals indirectes que actualment s'estan instaurant.

Volem també aprofitar aquesta intervenció per plantejar una altra qüestió que ens preocupa. Quan es produeix una primera transmissió d'habitatge, ens trobem amb l'existència de dos impostos que graven el mateix fet: l'esmentada primera transmissió d'habitatge. Estem parlant de l'impost sobre les transmissions patrimonials i de l'impost sobre la producció interna. Potser valdria la pena fer un esforç de cara a donar major coherència al nostre sistema tributari i evitar, en un futur, que dos tributs

recaiguin sobre un mateix fet imposable. Això es podrà aconseguir, segons el nostre criteri, tot augmentant el gravamen de l'IPI i establint, per a la primera transmissió, és a dir, per a la venda de l'habitatge nou, una exempció a l'ITP. Pensem que pot tenir interès reflexionar sobre aquest tema.

Al marge d'aquestes qüestions que ens preocupen, volem ara recordar, com hem fet d'altres vegades, que el model de desenvolupament tributari indirecte encaixa plenament amb el que tenim establert en el nostre programa electoral. Així, la nostra proposta concreta en aquesta matèria deia el següent: *"El procés gradual de racionalització fiscal ha de basar-se en la simplificació i universalització de l'ISI, reconvertint-lo en un IVA"* (final de citació). Per tant, nosaltres entenem que aquests impostos que han entrat en vigor el dia 1 de gener de l'any en curs són un important pas en la implantació d'un IVA generalitzat, figura tributària que, des de CDA + Segle XXI, ha de ser el fonament bàsic del modern sistema tributari d'Andorra. La consolidació d'un únic Impost General Indirecte ha de ser la peça central del nou model fiscal del país: un model que entenem que és viable financerament i sostenible des del punt de vista de l'impacte recaptatori, que l'esmentat model pot tenir sobre el conjunt de l'economia. Es tracta, en definitiva, d'un sistema fiscal que s'adapta perfectament a les característiques del nostre país, i que és perfectament homologable en l'entorn europeu.

Per tot plegat, hem decidit abstenir-nos en les votacions de les tres esmenes a la totalitat que el Grup Socialdemòcrata ha plantejat. Com s'ha dit, som fermament partidaris del model d'imposició indirecta. I les nostres actuacions polítiques van encaminades cap a la consolidació d'aquest model. Un canvi de les regles del joc efectuat en ple procés d'aplicació dels impostos indirectes, en el seu primer any de vida, no fa més que generar en els ciutadans una percepció negativa de l'esmentat model impositiu.

Així, en relació amb les votacions que ara ens ocupen, volem insistir en què si bé compartim en bona part les modificacions que els Projectes de llei proposen, no pensem que aquest sigui el moment més idoni per a introduir dites modificacions. Per tot això, i com ja hem dit abans, ens abstindrem en les tres votacions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Doncs, pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat el que el M. I. Sr. Jordi Font ha exposat i el seus arguments per presentar una esmena a la totalitat al text de modificació. No ho he fet de forma altiva, -si us sembla creguin que no és així-, ho he fet amb atenció, i he procurat de no ser altiu. Si és així, és una impressió totalment errònia per la seva part.

No podem i no puc compartir la seva opinió al respecte al que ha manifestat, i votarem en contra de la seva esmena a la totalitat.

Ho farem perquè creiem necessari, considerem que són necessàries les modificacions a la Llei que aquest Projecte reflexa; modificacions, per altra banda, ja anunciades pel Govern en veu del seu ministre, en una compareixença en la Comissió de Finances del 21 de desembre.

Creiem que les modificacions milloren el text en alguns aspectes tècnics. I l'aplicació de la Llei ha posat de manifest que cal aclarir, modificar, millorar el redactat i completar alguns del preceptes que allà estan plasmats.

Creiem que el Projecte que es presenta fa més entenedora la consideració de prestació de serveis quan aquest no és un element rellevant en l'activitat de venda.

Creiem que aclareixen l'autoconsum quan pot ser en benefici del prestador per ell mateix o per a tercers.

Milloren el sistema d'estimació simplificant declaracions en el cas en què no es modifiqui substancialment la base de càlcul en estimació subjectiva.

Milloren alguns aspectes de l'estimació directa fent més fàcil i entenedor el procediment de declaració. Això seria el que faria referència a la Llei 17/2004.

Pel que faria referència a la Llei 18/2004, s'aclareix el concepte d'autoconsum en els casos en què no es rep una contraprestació específica.

S'aclareix el mecanisme de devolució de l'import pagat quan s'exporta.

No entraré en el detall, que ho tenia preparat, però bé.

Això pel que fa referència a les millores tècniques.

Per altra banda, sí que és veritat que hi ha dos novetats o dos propostes en aquesta Llei que no es poden qualificar de millores tècniques, sinó que s'afegeixen com a excepcions, coses que no ho eren

fins ara; i el Grup Parlamentari Liberal les comparteix.

Compartim que s'eximeixi l'ensenyament d'idiomes, els arrendaments de locals comercials, l'explotació d'aparcaments públics i privats i els arrendaments de terrenys destinats a activitats relacionades amb l'agricultura.

També estem d'acord amb la modificació que es fa modificant el concepte de "pagament a compte" pel de "liquidació de l'impost" fent coincidir la data de pagament amb la liquidació del període immediatament precedent, i no de l'any anterior. Considerem que és oportú i que aporta una sèrie d'avantatges apropar aquest període de càlcul amb la liquidació de l'impost.

Per tot això exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de la proposta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies. Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. Mirapeix.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir que els canvis que es proposen amb la Llei de l'ISI, de l'IPI i de l'IAC, com ha dit el conseller, Jaume Serra, són millores tècniques, són millores que el que han pretès és donar més equitat a aquest impost i simplificar els tràmits entre els administrats i l'Administració.

Quant al que ha dit el conseller del CDA, Sr. Tarrado, bé, en un procés d'entrada d'un nou impost en qualsevol país, els canvis, és veritat que generen dubtes; però els dubtes mai desapareixen.

És a dir, de fet, en tots els processos legislatius fiscals, les lleis fiscals, si hi ha alguna llei en general, però la llei fiscal sobretot, és una llei que està sotmesa sempre a constants canvis. És a dir, no només un canvi cada any. No. Un, dos, tres, cada any.

Això es va discutir també en aquesta Cambra fa uns mesos, i es va dir també que a Espanya mateix, quan van entrar la Llei de l'impost sobre el valor afegit, la van aprovar, si no recordo malament, cap al mes d'agost; per entrar en vigor l'1 de gener de l'any següent; i abans d'entrar en vigor l'1 de gener de l'any següent, aquesta Llei ja havia sofert tres canvis.

Per tant, aquest és un procés que sempre és un procés de canvi constant, perquè si hi ha alguna llei,

com insisteixo, que s'ha d'adaptar a la realitat és la llei fiscal.

Quant a la contesta al conseller Jordi Font del Grup Socialdemòcrata, dir que bé, que vostès han estat en contra sempre d'aquesta llei, és un fet. Vull dir, només cal repassar-se les actes des de l'any 2004. Que un dels arguments que vostès sempre esgrimeixen és l'article 37 de la Constitució. Però també vostès saben que hi ha una sentència dels tribunals en la qual es diu que els impostos indirectes són constitucionals, -del Tribunal Constitucional- en la qual es diu que els impostos indirectes són constitucionals.

No només això, sinó que a demés el seu partit, durant l'elecció, també deia que volien una imposició indirecta i una imposició directa. Per tant, vull dir, fer un discurs sobre el que paga, dient que pagarà més qui més té, això és en contra del que és una pròpia imposició indirecta. Això anirà a favor d'una imposició directa. Però si vostès també diuen que estan d'acord amb una imposició indirecta, per estar d'acord amb aquest article 37 de la Constitució, doncs, aquí no casen molt els dos discursos.

Quant si l'impost és difícil d'aplicació o no, suposo que deu anar pel tema de mòduls. Però el tema de mòduls, el seu partit també el reconeix com un mètode que és idoni en aquests moments per a Andorra. És a dir, que no hi hagi una llei de comptabilitat, sense una llei de comptabilitat és molt difícil establir quina és la comptabilitat que s'ha de portar al país o que les empreses han de portar al país. Properament entrarà la Llei de comptabilitat aquí al Consell. I per tant, a partir d'aquí es podrà dissenyar un altre sistema, on la tributació, direm directa, dintre del que no és el mòdul, es pugui fer d'una altra manera del que és avui dia. Però avui dia, la millor, la que millor s'adaptava és la del mòdul. Insisteixo, el mòdul que vostès també, en el seu programa i en els discursos que vostès han fet en aquesta Sala, recollien. Per tant, no poden anar en contra del mòdul.

Quant a les dificultats, i als canvis i a les primeres modificacions, jo reincideixo en el mateix que he explicat al company del CDA, al seu company del CDA. És a dir, escolti, una llei fiscal està sotmesa sempre a modificacions, i no sotmetre-la a modificacions vol dir anar d'esquenes al que és la pròpia evolució de l'economia. I una llei fiscal no es pot permetre anar d'esquenes a la pròpia evolució de l'economia.

Quant a les declaracions que ha fet el cap de Govern o que he fet jo mateix pel que fa a entrar a un IVA generalitzat, home! dintre de la nostra planificació de l'activitat que es pensa desenvolupar des del

Govern, i sobretot la que es pensa desenvolupar des del Ministeri de Finances, doncs, està clar que hem anunciat moltes vegades que el que volem és fer una evolució cap a l'IGI. Pensem que quan s'aprovi la Llei de comptabilitat serà molt més senzill fer aquesta evolució cap a l'IGI, que és un IVA generalitzat, i pensem que aleshores, la declaració directa d'aquest IVA generalitzat, doncs, ens permetrà anar i donar un pas més cap a aquesta imposició indirecta generalitzada.

I quant a l'esperit dialogant, doncs, que vostè al·ludia, doncs, a mi m'agradaria que l'esperit dialogant es veiés també en actes, com no presentar esmenes a la totalitat a tres modificacions de llei que al final van en benefici del propi obligat tributari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, potser no m'he expressat molt bé, i no se m'ha entès la intencionalitat de la nostra esmena a la totalitat, de les nostres esmenes a la totalitat.

En cap cas, nosaltres no volem anar d'esquenes al mercat i a l'evolució econòmica d'aquest país, i entenem molt bé que les lleis tributàries d'un país com el nostre, i sobretot a l'inici, hagin d'anar evolucionant.

Això ho comprenem molt bé, i ho compartim.

Però hi ha un detall que potser ningú hi ha posat cap objecció a nivell dels dos grups parlamentaris, ni tan sols del Govern, és que aquesta llei ha estat aprovada i ha estat a les mans del Ministeri de Finances durant un any. I durant aquest any, al meu entendre i al nostre entendre, a l'entendre de tots els companys, ens vam acostumar de tenir-la allà en un calaix, i no vam voler analitzar cap de les possibilitats, ni cap de les problemàtiques que duria la seva posta en aplicació.

Moltes de les modificacions que vostès aporten, sens dubte, les comprenem, i fins i tot les compartim, sempre i quan s'hagi de continuar aplicant aquesta llei. Ho entenem perfectament. No som cap experts, però ens en donem compte que hi han hagut mancances. Però jo em dono compte que a través del diàleg que s'havia establert al voltant d'aquestes lleis

i de la polèmica amb la societat civil i amb nosaltres mateixos en aquesta Cambra, durant tot aquell any que aquella llei va està dormint en aquell calaix, moltes d'elles s'haguessin pogut subsanar abans de la seva aplicació.

I si més no, quan vostè, Sr. ..., perdó, ara no em surt el nom... -perdoni el lapsus-, Sr. Serra, ens deia que el ministre ens anunciava en la seva primera compareixença a la Comissió de Finances, que hi hauria unes modificacions; jo penso que en aquells moments escara hi érem a temps, em sembla a mi, de provocar una moratòria i aportar totes les modificacions necessàries, que nosaltres haguéssim compartit segurament, les que trobàvem raonables i les que no, no, com a tot debat parlamentari; i no provocar aquest embolic, que avui en dia hi ha molta gent que no sap per on sortir-se'n.

L'exemple que ha citat el Sr. Tarrado és ben patent. Hi ha tota una sèrie de llogaters de locals comercials que han començat a pagar els seus impostos sobre el lloguer, i que no saben on aniran atribuïts aquests impostos. Hi ha tota una sèrie de coses... és a dir, tot aquest procés, el més llastimós, és que ha portat una inseguretat jurídica a la ciutadania d'aquest país, que jo penso que si haguéssim posat bona voluntat en el seu moment, ens ho haguéssim pogut estalviar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Govern desitja intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, que la posta en escena de la llei, que els canvis que hem presentat a aquesta llei, ara, si no ho he entès malament en la seva primera intervenció, demostraven que aquesta Llei era dolenta, és una cosa que ho ha dit vostè. Jo no ho he dit. Per tant...

Que també, la llei s'ha estat un any al calaix, això també ho diu vostè. Això no ha estat així. Perquè durant aquest any, és a dir durant tot el 2005, és a dir, des que va entrar aquest Govern cap a finals d'any, però també amb el Govern anterior, es van tenir un munt de reunions amb els diferents sectors econòmics perquè opinessin sobre aquesta llei. Per tant, vull dir, aquí no puc estar tampoc d'acord amb vostè. La feina s'ha fet.

Quant a les primeres modificacions. Escolti, la inseguretat jurídica també es va debatre en aquest Consell, i si no recordo malament, el Sr. Jordi Jordana va dir que, precisament, posposar l'aplicació de la llei podria donar una certa inseguretat jurídica al ciutadà, perquè aleshores diria, bé, tranquils, perquè dintre de tres mesos la tornarem a posposar. Per tant, la inseguretat jurídica es dona quan les regles del joc no queden clares. Les regles del joc en una llei queden molt clares i per això es van fer modificacions en aquesta llei.

Aleshores s'han presentat aquestes modificacions quan la llei ja ha estat en marxa. S'han presentat aquestes modificacions quan ja tenim una experiència de tota la gent que ha vingut a declarar. Tenim, diríem, un *feet back* més proper amb la gent, no només amb les associacions sinó amb tots els empresaris que ens han vingut a declarar. Per tant, pensem, insisteixo, que aquestes millores que nosaltres presentem amb aquests tres Projectes de llei són millores a favor de l'administrat, és a dir que deixen molt més clar que la Llei i aquest impost és neutre, perquè el que anem a fer amb aquestes millores és neutralitzar més aquest impost. I són millores amb el que són els tràmits, insisteixo, entre l'administrat i l'Administració.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a veure, pel primer argument que vostè a esgrimit, Sr. ministre, que era el de posposar, podia crear més inseguretat jurídica. Ho puc entendre si és així. Però si posposar per aclarir conceptes per regularitzar irregularitats i per posar a sobre la taula algunes coses que potser ens podríem trobar més tard; jo penso que això no hagués sigut de cap de les maneres provocar inseguretat jurídica.

Vostè abans quan ens ha citat el cas de la posta en aplicació de l'IVA a Espanya, si no l'he entès malament, i si no l'he entès disculpi'm, vostè ha dit que entre la seva votació i la posta en aplicació ja hi van haver quantitats de modificacions. Aquí, aquest cas no s'ha produït.

Vostè també ens ha dit que durant l'any 2005 van tenir moltes reunions amb la societat civil i amb tota

la societat andorrana per valorar i per mesurar les possibilitats de dificultats d'aplicació d'aquesta llei. Curiosament d'aquí no en va sortir cap reforma. Vostè ens diu que s'hi ha treballat molt. Jo ja el vull comprendre, però això no va estar plasmat en cap modificació.

I si vostè m'ho permet, alguna de les modificacions que vostès aporten en aquests moments, jo penso que no tenen res a veure amb l'aplicació, sinó que són de criteri polític. I m'explicaré. La que fa menció, sobretot, a treure la imposició sobre els arrendaments dels locals comercials, al meu entendre, no ha estat fruit d'una dificultat d'aplicació, sinó que ha estat fruit d'un criteri polític, d'un canvi de criteri polític; que jo per una banda, els felicito d'haver-ho fet. Però no diguem una cosa per una altra perquè això no ha estat així. És a dir, abans, -el 2005-, vostès potser van treballar molt, però aquest treball no es va plasmar en cap modificació, i ara que estem aplicant la llei, apliquem les modificacions, algunes d'aplicació de la llei i d'altres de caràcter polític.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Govern desitja intervenir?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, les modificacions s'entren quan, diguem, estan constatades per moltes vies que aquestes són millors. És a dir, que és el moment adequat per entrar-les perquè està constatat per moltes vies, que aquestes són millors, no només per les associacions, sinó també pels diferents obligats tributaris.

A veure, per tant, aquí és insistir una altra vegada amb el que he dit abans. No hi estem d'acord.

El segon tema que aquí, sí que hi vull incidir. És a dir, vostè m'està dient que l'exempció dels locals comercials és un canvi merament de criteri polític. Bé, no, perdó Sr. Font. I això ja em preocupa molt més. És un canvi tècnic, purament i exclusivament tècnic. És a dir, amb els locals comercials, Sr. Font, i li faré l'explicació del perquè és un canvi tècnic.

Aquest impost intenta ser equivalent. És a dir, l'IVA que tu repercuteixes o l'ISI que tu repercuteixes te'l pots deduir de l'IMI, de l'ISI, que et repercuteixen a tu, és a dir, que tu suportes. En el cas dels locals

comercials, és a dir, en el cas dels comerços, tenen uns ISI's suportats que no poden repercutir. Per fer aquesta neutralitat, és a dir, per criteris purs i exclusivament tècnics, es diu de fer aquesta exempció. És a dir que no paguin aquest ISI. És un tema tècnic, no és un tema polític.

I es diu que les naus industrials sí que paguin, perquè es fa una hipòtesi, que les naus industrials van per l'IPI i se'l poden deduir.

Per tant, escolti, no estic tampoc en això. No és un criteri polític, és un criteri 100% tècnic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, passàriem a les votacions de les esmenes dels punts 2, 3 i 4, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, per tant, seguirà el procés previst per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Doncs, passàriem directament a la seva votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista dels resultats queden desestimades les esmenes, i els Projectes de Llei seguiran el seu tràmit a la Comissió. Recordem que eren els punts 2, 3 i 4.

Continuem, doncs, amb el punt número 5.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió fou publicat en el Butlletí número 20/2006, del 22 de maig. Intervé el Sr. Vicenç Alay nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 15 de març, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de Llei de modificació de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 29 de març, el 5 i el 26 d'abril, i el 9 i el 16 de maig del 2006 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 24 esmenes, de les quals 15 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 9 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: 11 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 10 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, i 3 esmenes no han estat aprovades.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat, -i això és una nota que consta en l'informe de la Comissió-, en base a l'esmena 15 que ha estat transaccionada per unanimitat, de suprimir, d'una banda, totes les mencions que figuren al present Projecte de Llei sota la denominació de "les societats públiques" i per coherència totes les referències a aquestes, i d'una altra banda també suprimir l'apartat 9 de l'article 2, relatiu a l'Exempció de les concessions administratives. Així mateix, s'ha decidit procedir a realitzar les modificacions escaients per coherència amb l'esmena 6 que ha estat transaccionada per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Tancat aquest informe i dins els terminis reglamentaris, s'han formulat tres reserves d'esmena signades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i que corresponen a les esmenes números 7, 22 i 24 de l'informe de la ponència.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Doncs, acabada la intervenció del ponent, i segons el que disposa l'article 101.2 del Reglament del Consell General, procedirem al debat i votació dels articles objecte de les reserves d'esmena, i acabats aquests, procedirem al debat i votació d'aquelles parts del text que no han estat objecte d'esmena.

Reserva d'esmena primera que correspon a l'esmena número 7 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena, el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

He de dir, que a diferència del que va passar amb les altres esmenes per les quals es va establir un diàleg en el si de la Comissió, i sempre es van escoltar els arguments que ens havien dut a fer l'esmena, en el cas que m'ocupa, això no va ser així. El no va ser rotund i categòric; una miqueta estany.

Els nostres arguments per fer aquesta reserva d'esmena, al nostra entendre, tenen dues vessants diferenciades. La primera d'elles, jo la qualificaria de

caire tècnic. Per poder comprendre el nostre raonament, si m'ho permeten, llegiré l'article que volem suprimir, ja que és una esmena de supressió. Diu així: "Les transmissions de béns immobles i les constitucions i cessions de drets reals sobre els mateixos béns realitzades a favor de l'Església."

És a dir, es tracta, -ho clarifico-, dintre d'un marc d'exempcions, i doncs, es pretén exempcionar aquestes transmissions.

I diu a l'acabar aquest article "a favor de l'església". I jo afegiria: quina església i qui és l'església?

Per què dic això? Molt senzill. Si ens mirem l'apartat 3 de l'article 11 de la nostra Constitució, diu així, i si m'ho permeten ho llegeixo: "La Constitució garanteix a l'Església Catòlica l'exercici lliure i públic de les seves activitats i el manteniment de les relacions de col·laboració especial amb l'Estat d'acord amb la tradició andorrana. La Constitució reconeix a les entitats de l'Església Catòlica que tenen personalitat jurídica d'acord amb les seves pròpies normes, la plena capacitat jurídica dins de l'àmbit de l'ordenament general andorrà."

Queda, doncs, clar al meu entendre que en aquest article no ha estat correctament descrit el subjecte que es volia exempçar de pagar transmissions patrimonials.

Entenc jo que si el redactor de la Llei hagués fet bé la seva feina, hauria pogut posar, quan es refereix a favor de realitzades, a favor de les entitats de l'Església Catòlica que tenen personalitat jurídica.

Aquest, al meu entendre, és una mancança en aquest article, que crea, inseguretat. No queda prou definit, i al meu entendre, per això és un motiu de supressió d'aquest article.

Però, tot i així, nosaltres entenem que hi ha un altre vessant, i aquí entro a explicar el segon vessant, que aquest potser... o més ben dit segur que és de caire polític.

Andorra reconeix en l'article 11 de la Constitució apartat 1, la llibertat de culte. No tan sols el reconeix, sinó que diu aquest article que garanteix la llibertat de culte. Discriminar una religió envers una altra en una Llei reguladora del sistema fiscal, no penso que vagi en el sentit de garantir la mencionada llibertat de culte, i tampoc penso que faci gaire honor a la nostra Constitució.

Un altre vessant de la nostra defensa d'esmena, és que les esglésies, totes elles, tenen unes missions molt dignes. Però la que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata pensa que no han de tenir, és la d'emmagatzemar béns immobles ni drets reals sobre els mateixos.

Però si mai cauen en la temptació de desviar-se del seu camí, -això queda una miqueta pastoral i va ve amb aquest tema-, que menys que ser tractats com totes les persones o personalitats jurídiques d'aquest país.

Senyores i senyors consellers, penso que els nostres arguments s'ajusten al dret i a la raó, i els convido a votar favorablement la nostra reserva, encara que només sigui pel respecte a la Constitució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

El Govern desitja intervenir ara o després?

Després?

Doncs, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari considera que l'Església és una organització sense afany de lucre i, per tant, no té sentit que les transmissions d'immobles realitzades a favor seu no quedin sotmeses al règim d'exempcions de l'ITP que estableix la Llei.

A més, dita exempció ha de quedar contextualitzada dins d'allò que estableix l'article 11.3 de la Constitució d'Andorra, quan garanteix a l'Església Catòlica el manteniment de les relacions de col·laboració especial amb l'Estat d'acord amb la tradició andorrana. El nostre vot, doncs, serà negatiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no recordo si es va debatre abastament aquest tema en la Comissió, però en qualsevol cas, m'alegro que no sigui, perquè estàvem parlant d'una Llei de l'ITP, no d'un tema ecumènic. És a dir, no crec que la llibertat de culte fos el tema de discussió d'aquell moment, sí la modificació d'una Llei que finalment estava parlant d'impostos. Ara, els camins del Senyor són inexplorables, per tant, a vegades no se sap mai.

Bé, he escoltat atentament el que vostè diu, Sr. Font, i no podem compartir la seva opinió.

Vostè ha explicat molt bé que es tractava d'una esmena d'exempció. Jo he dit que es tracta de dir que els béns i les cessions reals no paguin. Però recordi que aquesta és una de les 11 més que hi ha. Hi ha 11 exempcions a la Llei.

Nosaltres creiem que està bé, que és just, que a l'Església se li doni la mateixa consideració, i llegiré un altre paràgraf de la Llei que "eximeix del pagament de l'impost aquelles transmissions fetes a favor d'entitats sense ànim de lucre o a favor d'associacions a què fa referència la Llei qualificada d'associacions."

Senyors creiem que l'Església es mereix la mateixa consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

El Govern desitja intervenir?

Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Subscriuré a les paraules del conseller Jaume Serra en la seva totalitat. I després, tornaré a parlar o contestaré al Sr. Jordi Font, i dir-li que és que jo no acabo d'entendre el perquè de l'esmena.

És a dir, vostè està dient que com ens vam deixar "catòlica", era una falta de redactat, i per tant, vostès voten en contra.

Aleshores aquí ja no hi entenc res, perquè vostès han fet 15 propostes, i aquesta és l'única proposta que vostès van fer i que van eliminar. Si era una falta de redactat, n'estic segur que vostès haguessin corregit aquest redactat, haguessin posat "catòlica", s'adaptava a la Constitució a l'article que vostè ens ha llegit hi i estava. Però vostès no han fet això, vostès l'han eliminat.

Per tant, aquí sí que puc dir en quina direcció anava el redactat, i li explicaré. És a dir, òbviament nosaltres anàvem cap al redactat de l'Església Catòlica. Perquè té unes relacions especials.

Però també, llegint l'article de la Constitució on diu clarament, com vostè ha dit, que la Constitució garanteix la llibertat ideològica, religiosa i de culte, vam eliminar "catòlica", per dir que era l'Església en general. És a dir, de la creença que fos.

A partir d'aquí vostè podia haver fet qualsevol altre redactat. Però és clar, eliminar vol dir que vostè hi està en contra. I com ha dit el company de partit el Sr. Jaume Serra, no és l'única exempció que fèiem. També en fèiem per les associacions, i aquí també vostè podria tenir la mateixa argumentació que ha tingut ara amb l'Església.

Per tant, no sé, no li veig el perquè, però ja li explico el perquè vam posar "Església".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer per contestar als dos companys de grup parlamentari oposats. A veure, si al meu entendre, aquesta Església, sigui la catòlica o qualsevol altra, perquè ara el Sr. ministre ens ha posat en un dubte suplementari: són associacions o organitzacions sense ànim de lucre? No veig perquè s'havia de fer una menció especial, quan en el redactat anterior de la Llei ja no hi era, referent a l'Església.

Bé, per altra banda, el redactat... ja mi em sembla molt bé que vostè no hagi entès la meua intervenció, Sr. ministre. Jo he dit que en totes les altres defenses d'esmena, nosaltres vàrem entrar en un debat en el si de la Comissió. Aquest debat no es va produir amb aquesta esmena. Jo no sé si els Srs. consellers tenien molt clar que no calia discutir-ho, però no vam entrar en el debat. I va ser un posicionament oposat totalment, directe i abans d'entrar en el debat sobre l'esmena en qüestió.

Probablement què ens hagués passat? Si haguéssim entrat en el debat, haguéssim desvirtuat una miqueta el sentit del Govern, i hagués acabat citant-se l'Església Catòlica", que possiblement s'anava en aquesta sentit, i llavors nosaltres tot i així no haguéssim pogut votar la transacció perquè nosaltres pensem que no s'ha de fer cap exempció per cap Església en aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, una petita puntualització que li voldria fer al Sr. Jordi Font. En el moment que es va discutir aquesta esmena, jo crec que al no entrar-la a aprofundir, jo crec que va ser recíproca; no diria oposició, però uns plantejaments totalment oposats, i no va ser que els uns no volguessin i que els altres volguessin. Les dos opinions van estar confrontades en un moment, i llavors ja no s'hi va entrar.

Però crec que tots hi estem igualment implicats. No eren uns que no hi volien discutir, crec que érem tots que no vam voler discutir.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Pel Govern?

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Ara l'he entès, perdoni. És a dir, vostè estava en contra de qualsevol exempció de l'Església, i encara més de la catòlica. Ja ho he entès.

I aleshores això una, i dos, miri les lleis han de ser clares, i precises, perquè sinó es presten a interpretacions. Per tant, si nosaltres volíem fer una exempció a l'Església ho hem de posar a la Llei. Perquè sinó, fer interpretacions de si l'Església és com una associació, doncs, bé, diguem legalment no s'aguantaria.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Font havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Dos precisions, només.

Bé, el Sr. Tarrado em sorprèn. A veure, nosaltres no fem una esmena i pretenem portar-la a la comissió per no discutir-la.

Jo penso que aquí vostè està portant una matisació que no és la correcta. Nosaltres vam respectar la seva opinió, perquè ens va semblar que vostès ho tenien molt clar, i no vam entrar a la discussió perquè vostès ens vàreu dir que no.

Pel que fa referència al Sr. ministre, a veure, jo no he dit en cap moment que s'havia de discriminar ni positivament ni negativament l'Església Catòlica en

funció de les altres. Això li deixo a ell la seva interpretació, però jo no ho he dit en cap moment. Jo he dit l'Església en general.

I de totes maneres, si anava en el sentit del Sr. ministre la redacció de la llei, no hagués estat de menys posar les esglésies en plural i no l'església en singular.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups?

Pel Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

El Sr. síndic general:

Doncs, Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Seguiríem amb la reserva d'esmena segona que correspon a l'esmena número 22 de l'informe de la ponència. Es proposa l'addició d'un nou article que correspondria al número 5.

Intervé el Sr. Vicenç Alay per defensar l'esmena. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè mateix ha dit, aquesta reserva d'esmena, recupera i sotmet a votació una altra vegada, una esmena, la número 13 del nostre grup parlamentari, que era una esmena d'addició. Les altres esmenes havien sigut sempre esmenes referides al text que havia presentat el Govern. En aquest cas, és una esmena que es desmarca completament d'aquest text i afegeix, proposa afegir un article nou al Projecte de llei presentat pel Govern.

Aquest article es refereix, -estem parlant d'un Projecte de llei de modificació-, aquest article es refereix a l'article 8 de la Llei original, que tracta del tipus de gravamen. A la llei original, el tipus de gravamen comprèn dos tipus, que són el tipus estatal, que en un inici, en la votació, en el tràmit que es va seguir a l'any 2000, quan es va aprovar la primera Llei era de l'1,25. Aquest any, per via de la Llei de pressupost, s'ha portat aquest gravamen estatal a 2,5. I després existeix un altre gravamen que és el gravamen que correspon als comuns i que té una forquilla, que abans era del 0,5 a 1,25, i que actualment, per aquest mateix tràmit pressupostari, s'ha portat a una forquilla del 0,5 a 1,5.

La nostra proposta estableix una ampliació, un canvi en aquest tipus de gravamen que fa que el tipus de gravamen estatal que fins ara era un tipus de gravamen únic, en la nostra proposta subdivideix en

tres tipus, que són: el tipus general, que nosaltres proposem que sigui del 2%; introduïm un tipus reduït del 0,75%, i un tipus incrementat del 3,25%.

En el cas dels comuns conservem, com és pròpia la filosofia de la Llei, una forquilla que permet als comuns fixar ells mateixos el tribut a establir per a cada corporació.

En el nostre cas, la forquilla l'ampliem, la portem del 0,5 al 2,5, i introduïm aquí igualment els tres supòsits de tipus general, tipus reduït i tipus incrementat.

Bé, l'esmena és llarga, estic fent una síntesi, i els hi vaig a donar quatre apunts del que respon la filosofia d'aquesta esmena que nosaltres presentem.

El tipus de gravamen reduït, -estem parlant de transmissions patrimonials-, és un tipus de gravamen que preveiem aplicar pel cas de transmissions... lucratives, diguem, de béns immobles realitzats a favor de persones físiques sempre que concorrin una sèrie de condicions.

I en aquest cas nosaltres, aquestes condicions les portem al fet que la persona que és la que efectua aquesta transmissió, l'obligada tributària, sigui de nacionalitat andorrana o bé resident a Andorra durant més de cinc anys, que tingui la residència aquí, que sigui una primera adquisició d'habitatge, i que aquest habitatge constitueixi l'habitatge habitual i permanent de l'adquirent.

Posem un límit, hi ha una sèrie de condicions que en aquest moment no vénen al cas per la seva discussió, i posem un límit al valor d'aquest habitatge que és un límit superior al límit que es contempla en l'apartat de la Llei que parla d'exempcions.

Aquest és el tipus reduït.

El tipus normal seria el tipus que afectaria a la resta de transmissions.

I el tipus de gravamen incrementat és un tipus previst per l'aplicació en el cas de transmissions de béns immobles realitzades a favor de persones físiques que no tenen la nacionalitat andorrana i no tenen fixada la residència a Andorra.

Bé, aquesta proposta nostra es produeix paral·lelament a una proposta que ve directament del Projecte de llei i és una proposta d'exempció als primers habitatges per a uns supòsits molt determinats, que són casos de renda limitada i per adquisicions d'habitatge també amb un sostre amb valor limitat.

Nosaltres el que fem és ampliar aquest tractament fiscal de l'habitatge, no exempció pura només per aquests casos que he citat i que recull el Projecte de llei, sinó a tots els supòsits de primera adquisició de

vivenda per a persones, repeteixo, andorranes o residents a Andorra.

Té un interès per a polítiques d'habitatge, que per a nosaltres és important. No es tracta simplement d'eximir a rendes limitades, sinó de fer política d'habitatge per a tota la societat andorrana. I en aquest sentit la nostra proposta crea un model, una via que pot donar prou beneficis. Aquest és un punt important. Per altra banda, creiem que té una lectura política igualment important, que és d'introduir, per primera vegada un tipus flexible, que permeti donar tractaments diferenciats a situacions diferenciades. Pensant sobretot que la qüestió fiscal, -i estem parlant d'un impost, d'un tribut-, la qüestió fiscal no s'ha de contemplar simplement des del punt de vista recaptador sinó pel Grup Socialdemòcrata és especialment important pensar amb les polítiques que permeten, o que se n'han de derivar d'aquesta política fiscal.

En el tràmit en comissió, sí que vam debatre poc o molt aquesta proposta nostra. He de dir que tampoc vam arribar molt al fons perquè hi va haver des d'un bon principi una posició confrontada en la nostra posició, però he de dir que sí que hi va haver una certa manifestació per part dels dos grups.

No sé de cap cas que una reserva d'esmena hagi prosperat, en tot cas una reserva d'esmena té un sentit doble, sotmet una altra vegada a votació, i per altra banda fer arribar a l'opinió pública la posició de cada grup.

En aquest cas no em resigno a què no hi hagi un canvi en la posició, -ja saben que tinc un cert esperit optimista en aquests casos-, que hi hagi un canvi en la posició dels grups que van votar negativament aquesta proposta, sobretot després d'haver escoltat atentament les manifestacions del Sr. Enric Tarrado quan ha contestat a la intervenció del meu company, Jordi Font sobre el tema de les lleis impositives, l'ISI, etc.

Vostè Sr. Tarrado estava comentant de què fóra bo de què no es doblés, -si no l'he escoltat malament-, que no es fes una doble imposició sobre les transmissions de l'habitatge. Nosaltres, precisament, estem introduint per la via d'aquesta reserva d'esmena, la possibilitat de què aquestes transmissions de primer habitatge tinguin un tractament diferenciat molt a la baixa. I que a demés coincideix, -no ho llegiré, perquè és prou llarg-, però coincideix amb unes manifestacions fetes pel president del seu grup parlamentari, el Sr. Cosan, que es van produir evidentment després de què tinguéssim el tràmit en comissió, -del grup polític, perdó de CDA-, en les quals deia que un dels models que seguia el seu grup polític, o que es plantejava el

seu grup polític pel tema de l'habitatge és un model que s'aplica al nord d'Itàlia. Jo agafo la notícia tal i com ve aquí, ja que jo no conec exactament aquest model, però llegint el que diu, parla de què la llei del sòl del nord d'Itàlia recull un tractament diferenciat per a supòsits de primer habitatge, i pensa que aquesta és una via.

Nosaltres hem fet aquesta proposta, vostès en aquell moment no la van votar i jo espero que precisament en virtut d'aquesta reflexió que acabo de fer puguin replantejar la seva votació.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir? Al final?

Pels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Veig que el Sr. Alay és un mestre en l'art de marejar la perdiu. Intentaré contestar-li, centrant amb el que tocava avui discutir, que era la reserva d'esmena presentada.

D'entrada, ens cal considerar que l'esmena reservada estableix una mena de graella de diferents tipus de gravamen que pensem que és més pròpia del que es considera un impost directe que no d'un tribut indirecte. Nosaltres entenem que si es volen fer tributar determinades transaccions, potser és millor acudir a d'altres figures impositives, com ara, el futur impost sobre les plusvàlues immobiliàries. A més, no considerem que dins d'un impost d'aquestes característiques (compartit amb els comuns), -i aquí recordo l'atenció després de la intervenció del Sr. Vicenç Alay, recalco ben bé que és un impost compartit amb els comuns-, s'hagi d'establir un gravamen incrementat pels estrangers. Aquí sí que diré que sustento plenament el que ha dit el president del meu partit, -vostè ha portat aquí l'article-, però segurament que això nosaltres entenem que no cap en un impost compartit sobretot en aquest cas.

D'altra banda, cal també tenir en compte que en el cas d'aprovar-se dita esmena s'entraria en contradicció amb allò que s'estableix a l'article 2 del Projecte de llei, apartat 11, on es configura una exempció del tribut per afavorir, en determinades condicions, l'adquisició del primer habitatge, de cara a fer-ne la residència habitual i permanent (una

exempció que, entre d'altres efectes positius, pot contribuir a facilitar l'emancipació dels joves).

Curiosament, aquest apartat de l'article 2 no ha estat esmenat pel Grup Socialdemòcrata que, en canvi, estableix en la seva esmena 22 de la ponència (ara reservada), un gravamen estatal reduït (i la possibilitat d'establir-ne un de comunal) per a totes aquelles persones que podrien acollir-se a l'exempció esmentada.

En qualsevol cas, nosaltres som favorables a l'exempció establerta a l'apartat 11 de l'article 2 del Projecte de Llei i som contraris a l'establiment de graells com la que ara es discuteix a l'hora de fixar els tipus de gravamen de l'ITP. Per tant, votarem en contra de l'esmena reservada.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat el que ha exposat el M. I. Conseller, Sr. Alay, i el Grup Parlamentari Liberal, com ja va fer en comissió votarà en contra de la reserva d'esmena. Jo de totes maneres l'encoratjo a què vostè continuï intentant-ho, perquè són enriquidores les aportacions que fa vostè en el debat, i no voldria que aquests vots en contra el descoratgessin pel futur.

No estem d'acord amb l'exposat, quan es proposa afegir aquest nou article perquè al nostre entendre es modifiquen alguns aspectes de la Llei en els que no hi podem estar d'acord. Modifica aquests aspectes quan el percentatge de l'impost augmentaria si prosperés l'esmena fins a un 5,75%. Avui el tipus és del 3,75, com vostè ja ha dit, amb la possibilitat que pugés fins al 4% a criteri dels comuns. I li repeteixo, nosaltres un dels primers motius pels quals no hi estem d'acord és perquè això representa un increment del tipus impositiu.

Per altra banda, el Projecte que estem avui discutint, marca de forma clara, crec jo, que l'ITP és un tant per cent que s'afegeix al preu. És senzill, les transmissions han de pagar un percentatge en concepte d'impost sobre el valor. Una part del gravamen com ja s'ha dit aquí és estatal, i una part comunal.

També s'estableix, i crec que vostè també ho ha dit, que tota una sèrie de transmissions que estan exemptes, i tota una sèrie de casos que figuren, que

depenent de quines situacions, la gent no està subjecta a aquest impost. I vull recalcar aquest tema, perquè voldria que no semblés que la seva modificació aporta una quantitat ingent de situacions particulars i objectives que l'impost no regula, que sí regula.

En la nostra opinió aquest esquema fins aquí explicat és simple i senzill. En el nostre entendre la seva proposta afegeix complexitat innecessària. Perquè fixi's bé, tenim gravamen estatal general, gravamen estatal reduït, gravamen estatal incrementat. Entenc que el gravamen comunal també té tres trams perquè en la seva proposta era així, que tindríem gravamen comunal general, gravamen comunal reduït i gravamen comunal incrementat. La proposta que vostès fan també estableix en quins casos estan o no subjectes, i en quines situacions poden estar exemptes del pagament d'aquest impost. De totes maneres no voldria entrar a discutir aquest tema perquè la nostra oposició ja és major ambdós situacions. La primera és que no estem d'acord amb el tipus, i la segona que entenem que aquest increment de complexitat no millora gaire aquest funcionament de l'impost.

Per aquests dos grans motius exposats el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de la seva reserva d'esmena, i votarà a favor del text tal i com ha sortit de la Comissió.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Serra.

Intervé pel Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir que subscriu al cent per cent les paraules del Sr. Tarrado i les paraules del Sr. Serra. I dir que en quant a política fiscal, -a la qual Sr. Alay vostè feia referència anteriorment-, doncs la confusió que podria crear aquesta esmena, que vostè presenta en cas que fos aprovada, per l'obligat tributari o per l'administrat seria "abrumadora", és a dir...veig que em diu que no, però qualsevol fiscalista li diria que sí perquè clar, el propi article 1 de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials, i el propi article 34 de la Llei de finances comunals, estableixen que això és un impost indirecte. I un impost indirecte és com si ara el traspaséssim a un IVA, i vostè anés a Espanya i digués: "escolti vaig a comprar una calculadora, però jo tinc un tipus d'IVA reduït perquè jo sóc andorrà resident a Espanya". Vull dir, això no hi ha cap país del món que ho pugui

gestionar, i aquí és el mateix. Vostè vol diferenciar diferents fases i diferents tipus d'impostos, i escolti un impost indirecte és un impost que es va catalogant per determinats tipus de béns i per tant pel que és una propietat immobiliària si vostè vol fer algun tipus d'exempcions, com està intentant fer, o tipus reduïts, aniria per la via de l'exempció, perquè un impost indirecte no permet aquesta estratificació del tipus d'impost. Vull dir, per tant Sr. Alay, aquí sí que creariem una confusió pel que fa a l'obligat tributari.

I per últim només dir que, penso que amb un tipus d'impost com aquest, -impost de transmissions patrimonials-, aquí sí que tindríem una especificat absoluta amb la resta de països europeus perquè seríem l'únic país del món que ho fa així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé aquestes manifestacions que fa vostè Sr. Mirapeix, jo no hi puc estar d'acord. Sí que és un impost indirecte, però és un impost indirecte amb una singularitat, que l'obligat tributari és precisament la persona que compra, no és com en els altres casos que hi ha una translació de l'impost en la cadena de consum, sinó que és el propi adquiridor de l'habitatge, -en aquest cas, de l'habitable, que estem parlant de transmissions patrimonials, la major part són habitatges-, doncs el que fa a l'obligat tributari.

Sí que els hi admetem que hi ha un punt de complexitat, lògicament, però tot té un punt de complexitat, ja que o sinó no existiria ni el Consell si ens ho haguéssim plantejat des del primer moment d'aquesta manera.

Qualsevol llei fiscal, -i vostè Sr. ministre n'ha parlat cinquanta mil vegades de complexitats-, l'estem modificant, etc., així que això no és un gran argument. Em permetrà que hi passi pedal, perquè l'argument de la complexitat seria allò que se'n diu una excusa de mal pagador. Si no tenim la voluntat de superar les complexitats o les dificultats que es plantegen, malament rai.

Quan es parla d'un tipus elevat, li he de dir que no és especialment elevat. Nosaltres parlem d'un tipus general del 2%, amb una forquilla que arriba del 0,5 al 2,5. O sigui que el tipus més alt com a tipus

general no arribaria al 4,5, perquè parlem de què a la forquilla comunal també hi hagi una certa fragmentació. O sigui que estem amb valors molt similars. L'únic valor que surt, o sobrepassa una mica aquests números seria el cas del gravamen estatal incrementat per a transaccions molt específiques, i aquí em referiré... em volia estalviar, però després de què m'hagi dit expert amb marejar perdus, -cosa que no m'ha agradat gens-, li he de dir que, -però bé, no és que em molesti però no és aquest el cas-, li vaig a llegir textualment, -li dic perquè les perdus s'estiguin quietes-, el text aquell que li he comentat abans del president del seu partit, diu: "en primer lloc dintre de la llei...", -quan es refereix al model aquest que sembla que sigui un model per a vostès-, diu: "Dintre de la Llei del sòl està delimitat l'ús que es farà dels habitatges. Hi ha una fiscalitat específica, així com unes llistes en els registres de la propietat on es delimita l'ús posterior de l'habitatge. Si és una primera residència o si són habitatges destinats a lloguer, hi ha unes ajudes, en canvi en el cas de les segones residències s'aplica una fiscalitat més elevada per l'ús diguem-ne luxós".

O sigui es superposa gairebé, exactament per dir-ho més o menys, amb el que diguem nosaltres, o sigui no crec que hi hagi una gran diferència. Bé deixo això una mica com una anècdota però perquè sàpiga que les coses tampoc estan tan enllà.

Vostè Sr. Tarrado estava dient que opta per l'article 11, nosaltres també, ho hem subscrit, hi vam estar treballant en comissió, i nosaltres mateixos perquè aquest article 11 quedés configurat com ha quedat. Nosaltres defensem aquest article 11. Que existeixi una exempció del 100% sobre habitatges de primera residència per a rendes limitades, que quedi clar, no per a qualsevol renda, rendes limitades, i si no són tan elevades és perquè nosaltres hem elevat una mica el sostre. El que diem és que per a aquestes rendes que no són limitades, per un primer habitatge per a una persona que resideix, o que és nacional andorrà, que hi pugui accedir, qualsevol persona amb la renda que tingui, amb un tractament fiscal reduït. Creiem que és absolutament possible i absolutament legítim, en absolut contradiu el que és la Constitució i les lleis fiscals de les quals disposem. En tot cas, i per acabar, el que es constata és que tenim models diferents, legítims tots lògicament, però no ens enganyem, nosaltres tenim un model que propicia tractaments diferenciats per rendes amb més dificultats i per situacions que s'ho mereixen, i vostès volen un sistema harmonitzat, -que no vaig a dir que sigui asocial, però que té una altra consideració, un altre component.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

No, jo solament volia reiterar el que he dit abans en la meua intervenció, i bé, com que el Sr. Alay no m'ha portat res de nou, doncs no li puc contestar res més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

No voldria afegir gaires coses més, només un parell d'afirmacions que ha fet el Sr. Alay. Ell parla que tenim models diferenciats. Estic segur que és així en molts casos, però em costa de veure quin model diferenciat tenim amb una Llei de l'ITP, on només tres esmenes han estat votades en contra, i totes les demés han estat consensuades o votades a favor. En el que per primera vegada, s'estableixen onze, -ho he dit abans-, onze articles amb abstencions i situacions particulars de la gent, on es tenen en compte, jo crec, les diferents situacions personals i particulars de molts casos, (es pot estar d'acord, se'n poden tenir més, se'n poden tenir menys), però en qualsevol cas no es contemplen.

Bé no repetiré el que he dit ara, nosaltres creiem que aquesta complexitat no portava gran cosa més, vostè em permetrà que no estigui d'acord amb vostè, que em sembla que aquest punt de complexitat afegia poc, ja s'ha dit aquí que hi poden haver d'altres lleis que regulin, i s'ha fet esment a la futura Llei de plusvàlues immobiliàries, que tractant-se d'un impost directe sí que permetrà segons quines polítiques. És difícil amb models d'impostos indirectes fer excessiva política fiscal, l'eina és feixuga i difícil, i a vegades fer entrar el clau i la cabota com ja s'ha dit aquí, és a dir amb impostos indirectes crear figures difícils i innovadores, doncs nosaltres ens ha semblat agosarat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sr. ministre vol intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Alay, jo potser no m'he explicat bé, a veure. El que estic dient és que amb la proposta que vostè fa de tipus reduir, ampliar, etc., això ja no és un impost indirecte, vostè vol fer una redistribució a través d'un impost indirecte, i per tant, ja hi ha els impostos directes per fer la redistribució. Vostè ha citat l'article italià, l'article al qual fa referència un membre del CDA, -que és d'Itàlia-, i on diu que en determinats casos hi ha ajudes, per tant nosaltres fem unes determinades exempcions, en determinats casos també, i vostè deia que també hi havia una fiscalitat elevada per l'ús luxós, que possiblement no li puc dir del cert, però possiblement serà una fiscalitat elevada que anirà per la declaració de renda i patrimoni, que és la directa, no és la indirecta.

Per tant, el que jo deia, aquesta fiscalitat que vostè proposa és inadequada dins del marc que està a més, delimitat per la pròpia Llei de finances comunals, i la Llei de l'ITP, on defineix aquest impost de naturalesa indirecta, i per tant, és un impost sobre el consum, és a dir com qualsevol impost indirecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Una altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Bé Sr. ministre, el que m'ha comentat, que en definitiva no és més que aprofundir una mica en la línia del que vostè ha comentat abans, no m'aporta tampoc cap novetat. I a demés també està dient una cosa, vostè està desqualificant aquesta proposta nostra pel fet de ser impostos indirectes. Els impostos indirectes no són impostos homogenis. Hi ha impostos indirectes de luxe, de no luxe, d'un tipus més alt, més baix, aquí i per tot arreu, fins i tot aquí a Andorra, en el nostre marc impositiu. O sigui que això no és cap argument, però bé no es tracta aquí ara d'entrar en un detall. Si això anés a prosperar segurament que és això el que jo pretenia, o que preteníem el meu company i jo que estem a la comissió, de poder-ho discutir en comissió, a llavors sí que hi hagués hagut el moment per poder entrar en aquests detalls, ara segurament no val la pena. Em sembla que queda clar quina és la posició dels tres grups i no hi vaig a afegir res més.

Sí que volia demanar al Sr. síndic una cosa. Hi ha una altra reserva d'esmena pendent, però que anava completament lligada a aquesta. És a dir si aquesta

reserva d'esmena no prospera, doncs l'altra reserva en conseqüència no prosperarà perquè en definitiva era acomodar les previsions del que es proposava aquí en el nou marc legislatiu. En tot cas sí que afegeixo, si em permet, perquè llavors ja no defensaria l'altra esmena, fer un comentari sobre la reserva d'esmena que feia al final, perquè hi ha un punt que s'aparta una mica d'això.

Puc fer-ho ara Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Si els presidents de grup volen agrupar les dos esmenes conjuntament, tornariem a entrar en un altre torn, ja que té la paraula el Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Perdoni Sr. Alay, però no sé si l'he entès massa bé. Finalment vol vostè o no vol defensar la reserva d'esmena?

El Sr. síndic general:

Sr. Serra, demanem d'agrupar la tercera (la número 3) a dintre del mateix del que estem parlant ara, i votar-les conjuntament, -les dos-, si és que hem entès bé la proposta del Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, sí agrupar la votació. El que passa és que volia fer un comentari abans de què es votés.

El Sr. síndic general:

I el comentari, com sabeu és una intervenció per torns, i doncs tothom té el seu torn per continuar intervenint fins que s'acabi el debat.

No hi ha cap inconvenient, doncs teniu la paraula i s'agrupen les dos esmenes.

El Sr. Vicenç Alay:

Molt bé, com ja he comentat, l'esmena 24 de la ponència, que és la tercera reserva d'esmena, el que feia, en el cas que hagués prosperat aquesta reserva d'esmena, doncs era modificar el redactat de la llei que es proposa perquè hi tingués cabuda aquesta reserva d'esmena. El que passa és que hi havia un punt, que és el que volia comentar, i és que amb el Projecte de llei hi ha la previsió que la llei del pressupost general pot actualitzar els valors de l'exempció establerts, etc. I parla que pot actualitzar els valors però també que pot actualitzar els criteris, i nosaltres hem de dir que la possibilitat que

s'actualitzin els valors, em sembla correcta, i el que anàvem a fer era ampliar aquesta possibilitat d'actualitzar els valors de la llei i d'aquest nou article que volíem introduir, però que ens sembla incorrecte, i volem que quedi constància que la llei de pressupost pugui modificar els criteris d'atorgament, o de les exempcions a les que ens hem referit abans, actualment article 11 de la llei que debatem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Grup Parlamentari CDA + Segle XXI vol intervenir?

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, jo crec que diu que pot actualitzar i pot adequar els criteris. Que adequar no és canviar. Vull fer la diferenciació perquè adequar és una cosa i canviar n'és una altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre desitja intervenir?

Un altre torn?

Doncs procediríem si hem entès bé, a la votació de les dos esmenes conjuntament, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs l'aprovació del text quedaria tal i com ha sortit de la comissió. Doncs seria la reserva d'esmena segona que correspon a l'esmena 22, i la reserva d'esmena tercera que correspon a la número 24 de l'informe de la ponència.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les dues esmenes, i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Acabat aquest debat doncs de les esmenes, procediríem a la votació dels articles que han estat objecte de la reserva d'esmena, i procedirem al debat de totes aquelles altres parts que no han estat reserva d'esmena.

Doncs tornaríem a començar per les intervencions dels grups parlamentaris.

CDA + Segle XXI desitja intervenir?

El Grup Parlamentari Liberal?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'aquest debat que hem tingut, moltes coses ja han quedat força clares, sobre com ha funcionat el tràmit en comissió. Vull fer un recordatori, que és que aquesta Llei es va aprovar, al tram final de la penúltima legislatura, l'any 2000, i que en aquell moment va ser aprovada per assentiment, tots els grups de la Cambra hi van estar d'acord, hi va haver un cert tràmit parlamentari, hi van haver unes esmenes, però l'aprovació va ser per assentiment. Ja en aquell moment es parlava, -i o deia el conseller Narcís Casal, de l'AND-, deia que una vegada i si tots el grups estan d'acord amb la vigència de l'impost i sobre el percentatge que s'ha de pagar, l'únic que es pot discutir és si les clàusules de la llei són ajustades a la realitat del país, i això es veurà a mesura que sigui aplicada. S'ha vist que hi havia disfuncions, i el Govern, en una compareixença del ministre Mirapeix, i de la ministra Mateu, ens van comentar el seu interès d'entrar aquesta modificació, que després es va produir el dia 7 de desembre, i es va publicar el dia 14 de desembre de l'any passat, doncs ha seguit un tràmit completament normal en lleis d'aquest caire. Ho ha dit abans, hi ho hem comentat segur perquè ho estava escoltant el company Jordi Font, que el tràmit en comissió ha sigut un tràmit, jo crec que molt interessant, molt enriquidor, i on hi ha hagut una gran voluntat d'entesa per tots els membres d'aquesta comissió.

Abans com a ponent comentava que hi havien hagut 15 esmenes del nostre grup, i 9 esmenes del Grup Parlamentari Liberal. D'aquestes se n'havien aprovat 21 per unanimitat o per transacció. Hi ha hagut, repeteixo, una voluntat de tirar endavant aquesta llei i de trobar el màxim de consens en molts casos. Especialment ho felicito, i vull agrair als membres del Grup Parlamentari Liberal i CDA l'esforç que van fer perquè s'acceptés una esmena nostra que donava un plus als discapacitats a l'hora d'adquirir o d'entrar dins d'aquest capítol exempcions que preveu la llei.

Dit això, el normal seria pensar o deduir-ne que el nostre vot seria favorable. Hi ha un element important que són aquestes tres reserves d'esmena que hem defensat avui. Per a nosaltres són reserves d'esmena que tenien un fons polític i una qüestió de principis important, i que fan que ens resulti impossible donar-li el vot favorable. No priva que valorem el treball que s'ha fet. Entenem que s'han aportat moltes millores de les quals en som solidaris i ens en sentim solidaris, però el nostre vot no pot ser afirmatiu, serà un vot d'abstenció precisament per aquesta raó que he comentat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs a la vista de l'exposició del Sr. Alay, procediríem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 abstencions i 16 sí.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat queda aprovat el Projecte de llei.

Punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i del Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, fets a Nova York el 16 de desembre de 1966 i del Segon Protocol opcional del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics destinat a abolir la pena de mort, fet a Nova York el 15 de desembre de 1989.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 17/2006, del 8 de maig, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre Minoves teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com a resposta als genocidis i actes execrables ocorreguts durant la segona guerra mundial, la protecció dels drets humans durant la segona part del segle XX, mitjançant la creació d'instruments jurídics d'abast internacional, va conèixer un desenvolupament sense precedents. La creació de l'ONU i dels seus organismes especialitzats va permetre de consagrar la protecció dels drets humans des d'una perspectiva universal. En aquest sentit la Declaració universal de drets humans adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 9 de desembre de 1948, integrada al nostre ordenament jurídic mitjançant l'article 5 de la Constitució del Principat d'Andorra, publicada al nostre Butlletí Oficial el 5 de juliol de 2002, és l'instrument que assenta les bases substantives de l'activitat de les Nacions Unides en matèria de drets humans. L'adopció de la Declaració universal de drets humans va constituir un primer pas en el desenvolupament progressiu del dret internacional en matèria de drets humans. El pas següent per al seu desenvolupament va ser l'adopció del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, 20 anys

després, que va donar més precisió als conceptes i principis de la Declaració, fent-los jurídicament vinculants. Un altre Conveni de les Nacions Unides, que està en fase de traducció, correcció i d'estudi jurídic, relatiu als drets econòmics, socials i culturals, tot i que no és tan avançat com la Carta Social Europea, que ja hem ratificat, va completar aquesta tasca de l'ONU en el seu moment per als drets anomenats de segona generació.

El Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics juntament amb els dos Protocols opcionals constitueix, en tot cas, el tractat principal en matèria de drets humans al món, per als drets anomenats en aquest cas de primera generació i satisfà molt el Govern fins a la mesura de portar-lo a ratificació. El nostre país en la seva Constitució va recollir la major part de la doctrina existent en matèria de drets humans. En els primers anys del nostre caminar internacional, després del 1993, ens vam concentrar en els convenis dels drets humans del Consell d'Europa. Recentment hem presentat a ratificació els convenis de les Nacions Unides contra la discriminació racial, el crim de genocidi i la tortura. Avui presentem a ratificació el Pacte de drets civils i polítics, i afirmem també la solidaritat d'Andorra amb els drets humans i les llibertats fonamentals en concordança amb la nostra Constitució que ens porta a treballar, com diu el seu pròleg, per les grans causes de la humanitat.

El Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics va ser adoptat el 16 de desembre de 1966, i va entrar en vigor el 3 de gener de 1976. Vaig tenir l'honor de signar-lo en nom d'Andorra, l'agost del 2002, i ha estat adoptat per 153 països entre els quals es troben Espanya, França, Portugal, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Mònaco, San Marino i Xipre, per citar-ne alguns.

Mitjançant aquest Conveni i el Pacte dels drets civils i polítics, els estats membres de les Nacions Unides s'obliguen a adoptar les mesures legislatives de qualsevol altre caràcter per fer efectius els drets civils i polítics dits de primera generació, com el dret a la vida, la prohibició de la tortura, el dret a la llibertat de pensament, d'associació, de consciència i de religió, o la llibertat d'expressió, entre molts altres.

S'estableix també, un mecanisme de supervisió de l'aplicació del Pacte amb la creació del comitè de drets humans, mecanisme que Andorra reconeix mitjançant la següent declaració, i cito: "El Principat d'Andorra d'acord amb l'article 41 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics reconeix la competència del comitè de drets humans per rebre i examinar les comunicacions en què un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Pacte."

En el marc del nou procés de reforma de les Nacions Unides, aquest comitè ha donat pas al Consell de drets humans, que n'ha assumit el seu llegat, i que es va reunir per primer cop a Ginebra dilluns i dimarts d'aquesta setmana, en el qual també vam ser representats.

El primer Protocol opcional al Pacte va ser adoptat per la seva banda, el 16 de desembre de 1966, i va entrar en vigor el 23 de març de 1976. Andorra el va signar també a l'agost del 2002. 105 estats en formen part, entre els quals, hi figuren Espanya, França, Portugal i altres petits estats europeus com Xipre, Liechtenstein, Luxemburg, Malta i San Marino. Aquest tractat habilita al comitè de drets humans a rebre i a examinar comunicacions individuals que han estat víctimes de la violació dels drets reconeguts al Pacte. Vist Andorra, com a conseqüència dels seus compromisos internacionals contrets es troba ja sota la jurisdicció del Tribunal Europeu de drets humans, i amb la finalitat d'evitar que un mateix cas estigui examinat de manera simultània per dos òrgans de supervisió de drets humans, hem realitzat la reserva següent, tal i com ho han fet d'altres estats, i cito: "El Principat d'Andorra declara que ratifica el Protocol opcional al Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics amb el benentès que les disposicions de l'apartat 2 de l'article 5 del Protocol signifiquen que el comitè de drets humans no podrà examinar comunicacions individuals sense assegurar-se que la mateixa qüestió no és o no ha estat objecte davant d'una altra instància internacional."

Finalment el segon Protocol opcional al Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics destinat a abolir la pena de mort, adoptat el 15 de desembre de 1989, i que va entrar en vigor l'1 de juliol de 1991, constitueix un compromís internacional d'abolir la pena de mort i va més enllà del Pacte que considera aquesta qüestió com a desitjable però no imperativa. En aquest sentit, la Constitució andorrana, en l'apartat 3 del seu article 8 prohibeix de manera inequívoca la pena de mort.

En nombroses ocasions també, el nostre país ha manifestat a les Nacions Unides la seva oposició a la pena de mort i el nostre desig que pugui ser abolida arreu del món. Aquest segon Protocol també va ser signat l'agost del 2002, i l'han adoptat 57 estats.

En conclusió, es bo que el nostre país, tot i tenir ja integrats al seu ordenament jurídic els drets establerts al Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, procedeixi a la ratificació d'aquest instrument internacional o dels seus protocols opcionals, unint-se així a la comunitat internacional, en la defensa i promoció dels drets humans, que aquesta mateixa setmana s'ha vist reforçada amb la

inauguració del Consell de drets humans de les Nacions Unides.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva explicació.

Passaríem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Sí, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Ferrer teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada més hem de manifestar la nostra satisfacció perquè Andorra avança cap a l'aprofundiment de la defensa dels drets humans, i amb l'aprovació avui per part del Consell General del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, del seu Protocol opcional i del segon Protocol opcional destinat a abolir la pena de mort, l'Estat andorrà els haurà ratificat i, a partir de la seva publicació, formaran part, entraran a formar part de l'ordenament jurídic intern del Principat d'Andorra. És a dir, les seves disposicions seran d'aplicació a Andorra, directa a Andorra, si bé com bé ha dit el Sr. ministre ja ho són en virtut de la nostra Constitució, que reconeix íntegrament, tots els drets que aquí es troben reconeguts.

El Pacte internacional dels drets civils i polítics va ser adoptat per les Nacions Unides l'any 1966 per reconèixer la dignitat inherent i els drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana com el fonament de la llibertat, la justícia i la pau al món. Va entrar en vigor el 23 de març de 1976, com també ho ha exposat el Sr. ministre, després de la ratificació per 35 Estats membres.

El Pacte garanteix, entre altres drets, el dret a la vida, a la prohibició de la tortura i de l'esclavitud, el dret a la llibertat i a la seguretat personal, la llibertat de residència dins el territori de l'Estat, la igualtat davant els tribunals i la presumpció d'innocència. També garanteix el dret a la llibertat de pensament, consciència i religió, la llibertat d'expressió, la llibertat d'associació, de fundar sindicats i el dret d'afiliar-s'hi.

En la part III del Pacte, que correspon als articles del 6 al 27, s'hi troba tot el catàleg de drets fonamentals que gairebé coincideixen amb els de la Declaració universal dels drets humans que és vigent a Andorra i així també està recollit, com també s'ha comentat, en l'article 5 de la nostra Constitució.

Però si fem una repassada als Drets fonamentals reconeguts en el Títol II de la nostra Constitució, veurem, podrem comprovar que els nostres drets fonamentals han estat inspirats totalment en la Declaració universal dels drets humans i també en els dos Pactes internacionals de les Nacions Unides, que per nosaltres són els de més rellevància en matèria de drets fonamentals i que, al meu entendre, no s'haurien de dissociar: 1/ és el Pacte que avui se sotmet a aprovació d'aquesta Cambra que és sobre els drets civils i polítics i 2/ el Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals que Andorra va signar el juny de l'any 2002 i que confiem que ben aviat podrà ser presentat davant d'aquesta Cambra per a la seva ratificació. Confiem com ha dit el Sr. ministre que aviat el podrà entrar a tràmit.

El Pacte internacional sobre els drets civils i polítics, que avui ens ocupa compta amb un protocol facultatiu, que avui també adoptarem, en el que es completen les garanties per a la seva aplicació i control. En aquest protocol opcional es crea el Comitè de drets humans al qual s'han de presentar informes periòdics sobre l'aplicació del Pacte. També es poden presentar les queixes d'un Estat contra un altre si un dels dos viola les disposicions del Pacte; i finalment, el tercer mecanisme de garantia d'aplicació i control és la possibilitat que una persona nacional d'un Estat pugui presentar una queixa individual contra el seu Estat. Però, aquesta queixa no podrà ser anònima ni abusiva i es farà després de l'esgotament previ de tots els recursos interns possibles, i per assumptes no sotmesos a d'altres instàncies internacionals, com ha comentat també el Sr. ministre. És precisament en aquest punt que Andorra, el Govern d'Andorra ha fet una reserva en el sentit que el Comitè dels drets humans no podrà examinar comunicacions individuals si prèviament no s'ha assegurat que la mateixa qüestió no és o no ha estat objecte davant d'una altra instància internacional.

El segon Protocol opcional que també, finalment són els tres textos que se sotmeten conjuntament a la votació d'aquesta Cambra, en aquest mateix punt de l'ordre del dia, i que van conjunts, aprofundeix en la prohibició de la pena de mort en els Estats part.

Fins aquí un breu apunt sobre el contingut i abast dels textos internacionals, la significació directa i la influència sobre la nostra Constitució, i els textos que se sotmeten a l'aprovació d'aquesta Cambra, i per tant a la ratificació per part de l'Estat andorrà d'aquest Pacte internacional.

Però, ara voldria fer una reflexió de caire una mica més intern.

Ja fa tretze anys que Andorra va adoptar la primera Constitució escrita en la que es reconeixen, com ja s'ha dit, com a norma suprema, els drets fonamentals de la Declaració universal dels drets humans i els drets fonamentals contemplats en els dos Pactes internacionals que he esmentat abans, i molt concretament en el Pacte internacional sobre drets civils i polítics, que avui en principi s'adoptarà.

Tretze anys després, i encara ens queda molta feina a fer en el desenvolupament del Títol II de la nostra Constitució relatiu als drets fonamentals a Andorra.

Ens felicitem que Andorra formi part del concert internacional defensor i promotor de la defensa dels drets humans de caràcter universal. Ens felicitem de les manifestacions el Sr. ministre d'Exteriors en relació amb la política de drets fonamentals, política exterior que està portant a terme. Però encara ens felicitaríem més si tot plegat es traduís internament amb legislació específica per garantir l'exercici d'aquests drets i, alhora, amb actituds pròpies d'aprofundiment de la democràcia per part del Govern, o del Grup Liberal.

Pel que fa a la legislació concreta, i a títol d'exemple, citarem només les lleis que garanteixen el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals o les lleis socials.

Pel que fa a les actituds pròpies d'aprofundiment de la democràcia per part del Govern, citaré la negació del Govern a facilitar a l'oposició parlamentària determinada documentació, com l'informe de T-Systems, perquè pugui exercir el seu dret de control al Govern, o per la negació per part del Grup Liberal d'adoptar una comissió de polítiques d'igualtat, (són drets fonamentals) en aquesta legislatura.

Tot plegat em porta a concloure que ens congratulem que Andorra adhereixi i ratifiqui convenis internacionals en defensa dels drets humans, però al costat d'això, i en clau interna, no valen els discursos conservadors que reivindiquen el particularisme, l'especificitat andorrana, que diuen vostès per justificar allò que per nosaltres sovint és injustificable en contra de la pretensió universalitzadora dels drets humans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, entenent les paraules de la Sra. Rosa Ferrer, demanaria i proposaria doncs d'aprovar per assentiment la Proposta.

Doncs queda aprovada.

Fariem una pausa de 10 minuts, i després reprendríem la sessió.

Se suspèn la sessió. Són les 17.45h.

Es reprèn la sessió. Són les 18.05h.

Continuaríem amb el punt número 7.

7. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei per la qual s'estableix el dret a rebre una indemnització, per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 18/2006, del 10 de maig. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 24/2006, de l'1 de juny.

Intervé per llegir el criteri del Govern, el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern manifesta el següent criteri:

Seguint el compromís establert en el seu dia amb determinats representants dels afectats pel virus de l'hepatitis per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, entén que la Proposició de llei analitzada únicament compleix parcialment les finalitats desitjades.

El Govern, per tant, està únicament d'acord amb part dels objectius que vol assolir la Proposició de llei esmentada, per la qual cosa passa a efectuar les observacions següents:

La Proposició de llei té com a únic objectiu establir el dret a rebre una indemnització de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C abans de l'any 1991 com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Si bé l'objectiu és atendre les persones afectades pel virus abans del 1991, no podem obviar que la mateixa Proposició de llei diferencia el mitjà o la causa del contagi de l'hepatitis C, segons si és per

motiu de transfusió sanguínia o bé és en ocasió de l'activitat laboral a l'Hospital. És aquest segon concepte, el de l'activitat laboral, que ens porta necessàriament a la definició de malaltia professional.

De fet, es tractaria dels supòsits de contagi que hagin tingut lloc abans de l'any 1991 a causa de feines en l'àmbit de la salut i del laboratori, i que hagin ocasionat contreure malalties infeccioses, com és el cas concret de l'hepatitis C.

El Govern està treballant en la redacció d'una llei de creació d'una Comissió nacional de les malalties professionals, que tindrà en compte justament els afectats als quals pretén satisfer la Proposició de llei, però que endemés introdueix el concepte de malaltia professional, avançant-se així a la regulació que una futura llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha d'establir. El Govern entén que aquest Projecte de llei reportarà més garanties i respondrà més adequadament al criteri de generalitat a favor dels afectats, ja que la Proposició de llei només té com a objectiu respondre parcialment a la demanda social interessada.

Més enllà dels objectius de la Proposició de llei analitzada, i ja en relació concretament amb l'article 2 d'aquesta, evidenciem, davant l'eventual mort de la persona a la qual es reconeix el dret a indemnització, que la Proposició de llei estableix una diferenciació, a criteri del Govern innecessària, quan disposa un ordre de prelació dels drethavents de la persona difunta.

Entenem que aquesta disposició resulta innecessària perquè la mort obre la via successòria del causant. En aquest context, s'hauria de respectar la voluntat del difunt, si ha fixat testament, o bé desenvolupar la successió intestada en seguiment de les disposicions de la Llei de successions de 1989.

Pel que fa a l'article 3, s'hi troba a faltar l'eventual via de recurs davant d'una decisió que resulti negativa a les pretensions de les persones afectades. És a dir, davant de la decisió negativa de la Comissió Gestora per a l'Elaboració del Cens d'Afectats.

L'article 4 relatiu a les indemnitzacions, si bé disposa que la persona inclosa en el cens definitiu, o si és el cas els drethavents, té dret a percebre una indemnització una sola vegada, i que aquesta indemnització resulta incompatible amb la de qualsevol pensió que el beneficiari tingui dret a rebre, xoca amb l'apartat tercer de l'article 5 subsegüent, ja que en el referit apartat imposa com a condició *sine qua non*, que per accedir a la indemnització econòmica, és necessària la renúncia prèvia a l'exercici de tota mena de reclamacions per contaminació del virus de l'hepatitis C.

Exigir la renúncia esmentada, justament per a les persones que encara no disposin de cap pensió d'invalidesa per malaltia, podria significar un impediment per accedir, en igualtat de condicions que les persones que ja tinguin dita pensió, a les mateixes prestacions.

En conclusió, doncs, entenem que el plantejament de la Proposició de llei deixa passar l'ocasió de poder definir i establir el concepte de malaltia professional, criteri molt més ampli que el que regula la Proposició de llei de forma restringida per als afectats de hepatitis C abans de 1991, fet que eventualment podria significar una discriminació entre ciutadans.

El Govern entén, malgrat que la regulació que es pretén mitjançant la Proposició de llei és un enfocament apropiat, la regulació global resulta insuficient. El Govern considera necessària una normativa que compregui com a mínim la determinació del concepte de malaltia professional que es fonamenti en el principi de generalitat, perquè una regulació més àmplia només pot redundar en benefici de les persones afectades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern. Intervé pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la Sra. Mariona González. Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 27 d'octubre el Sr. Albert Pintat en resposta a una pregunta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata relativa a si tenia intenció d'emprendre mesures per tal d'indemnitzar les persones contagiades d'Hepatitis C a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell entre els anys 1976 i 1987, es comprometia davant d'aquest mateix Consell General a portar al cap de sis mesos a tràmit parlamentari una llei que donés una adequada i justa indemnització a les afectades. Tal i com figura al Diari Oficial del Consell General, reconeixia una responsabilitat política davant dels usuaris del servei públic de salut del nostre país. Passats els 6 mesos, i veient que Govern no donava compliment a la seva promesa, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata vam entrar a tràmit parlamentari el dia 8 de maig, una Proposició de llei per posar fi a l'estat d'abandonament i desprotecció a la que han estat sotmesos aquests quatre casos coneguts fins a la data d'avui, deixant la porta oberta a la possibilitat que se n'hi puguin afegir d'altres.

La nostra voluntat ha estat fer una llei senzilla de només cinc articles, que reconegui de manera ràpida el dret a ser indemnitzades per l'Estat les persones que han desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia, o bé en un dels casos, per haver patit un contagi en el decurs de la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Aquesta Proposició de llei pretén alleugerir el perjudici que aquest contagi ha ocasionat a les persones afectades. Aquestes persones no solament han patit efectes nocius sobre la seva salut, sinó que també han vist disminuïdes les seves possibilitats de realitzar un treball amb normalitat. Tot plegat ha suposat un important menyscapte a la seva qualitat de vida. Totes elles fa molts anys que reclamen i que peregrinen d'una administració a una altra en debades.

La Proposició de llei atorga una indemnització, per una sola vegada, per un import de 60.000 euros a les persones incloses en un cens definitiu que elabora una comissió gestora. La percepció d'aquesta indemnització és compatible amb la de qualsevol pensió que el beneficiari tingui dret a rebre.

Els arguments esgrimits en el criteri de Govern, sonen a excuses de mal pagador. Govern parla de representants dels afectats per virus de l'hepatitis C per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, obviant de manera evident que aquest cas només és un, i que la resta de casos coneguts, res tenen a veure amb una malaltia professional, ja que va ser com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia.

I malgrat que una de les persones afectades ho hagi estat degut a la seva activitat professional, sembla evident que, degut als anys que han passat i degut també a què les seves conseqüències han estat les mateixes que les de les altres víctimes, no hi pot haver cap tipus de discriminació, i per tant ha de rebre exactament el mateix reconeixement per part de l'Administració.

D'aquesta manera, aquests casos coneguts fins a la data no tenen el perquè ni poden esperar cap llei que reconegui la malaltia professional. Aquesta Proposició de llei no és incompatible amb cap altra que introdueixi aquest concepte de malaltia professional. Tant si es fa sota l'òptica de la prevenció, per exemple en la Llei de la Seguretat i la Salut en el Treball, com si queda regulat en una d'específica feta pel Govern, -que la pot fer. O bé si, tal i com està previst, aquest concepte queda regulat en la futura Llei de la Seguretat Social, que estem elaborant conjuntament els tres grups parlamentaris

en el si de la comissió específica per a l'elaboració de les lleis socials.

L'article 2 determina ben clarament que tenen dret a rebre les indemnitzacions totes les persones que figurin en el cens definitiu d'afectats. Al mateix temps, per això, ens volem assegurar que en el cas que la persona afectada pel virus de l'hepatitis C hagi mort en el moment de poder rebre la indemnització, aquesta no quedi a les arques de Govern, sinó que es determina qui l'ha de percebre, amb un ordre de prelación, i fet expressament.

La preocupació de Govern per la falta d'una eventual via de recurs davant d'una decisió que resulti negativa, resulta paradoxal atenent el que disposa amb caràcter general l'article 124 del Codi de l'Administració. No obstant això, si algun grup parlamentari, especialment el que dona suport a Govern, considerés que fóra millor especificar aquest aspecte a la Llei, es pot arreglar amb la presentació d'una esmena un cop presa en consideració la nostra Proposició de llei.

En el seu criteri Govern diu que l'article 4 xoca amb l'apartat tercer de l'article 5. Res més allunyat de la realitat: l'article 4 diu clarament que la percepció d'aquesta indemnització és compatible amb la de qualsevol pensió que el beneficiari tingui dret a rebre. Les pensions les atorga i les paga la Caixa Andorrana de Seguretat Social. En l'apartat tercer de l'article 5 es diu ben clarament que per accedir a la indemnització econòmica és necessari la renúncia prèvia a l'exercici de tota mena de reclamacions per contaminació pel virus de l'hepatitis C contra l'Hospital, al seu personal o al Govern. Res a veure amb la CASS.

Això no pot portar a cap confusió, Sr. Albert Pintat, tret evidentment del cas, com sembla ser, que el Govern pretengui que, el que es faci càrrec de pagar les indemnitzacions sigui la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Fet aquest del tot inacceptable vist que el Sr. Pintat va reconèixer una responsabilitat política. Per tant no són els assegurats els que s'han de fer càrrec del finançament d'aquestes indemnitzacions, sinó que evidentment ha de ser Govern. Negar-se a reconèixer el dret de les persones contagiades a rebre una indemnització econòmica per part de l'Administració és a més d'una manca absoluta de sensibilitat social, una irresponsabilitat monumental.

Quan Govern tenia l'oportunitat de demostrar aquest nou impuls i un augment del seu baix grau de sensibilitat, amb aquest criteri ens demostra que res no ha canviat. I encara és més greu, més preocupant i més incomprensible si tenim en compte que disposa d'una partida pressupostària de 300.000 euros, ja que

l'esmena al pressupost presentada pel nostre Grup Parlamentari Socialdemòcrata destinada a indemnitzar les persones que van patir un contagi per hepatitis C va ser aprovada per majoria a la Comissió de Finances gràcies al vot favorable del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

A veure, malgrat aquesta clara demostració de falta de sensibilitat que demostra un cop més el Govern Liberal, i repetint un cop més que aquesta Llei és compatible amb qualsevol altra llei futura que reconegui la malaltia professional, espero que els Grups Parlamentaris Liberal i CDA + Segle XXI, ens ajudin a fer justícia i a posar fi al calvari que fa anys pateixen aquestes víctimes contagiades amb el virus de l'hepatitis C. Considerant favorablement la Proposició de Llei, i votant afirmativament la seva presa en consideració. Amb el ben entès que un cop acceptada a tràmit, es puguin presentar esmenes en algun punt que es cregui millorable, perquè el debat sigui enriquidor i positiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari està d'acord amb el contingut de la Proposició de Llei presentada pel Grup Socialdemòcrata. Es tracta d'establir el dret a rebre una indemnització per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

D'entrada, volem manifestar la nostra solidaritat i el nostre suport a les persones que han desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència de l'esmentat contagi. Un suport que, de qualsevol manera, i donades les característiques d'aquesta malaltia crònica, no pot limitar-se a l'àmbit de les declaracions de bones intencions.

És per això que ens felicitem del fet que en el pressupost de l'Estat que ha estat votat aquest any hi hagi una assignació específicament destinada a indemnitzar les persones afectades. De qualsevol manera, té especial significació que es reconegui als

afectats, per llei, el dret a rebre una indemnització: d'aquesta manera l'Estat andorrà assumeix de forma especialment significativa les seves responsabilitats en un cas que mereix una especial sensibilitat com és el del contagi de l'hepatitis C al centre hospitalari.

D'altra banda, també volem remarcar que compartim en bona part el plantejament expressat per Govern en el seu criteri publicat en el Butlletí del Consell General de 31 de maig. Celebrem que el Govern estigui treballant en la redacció d'una llei de creació d'una comissió nacional per a la determinació de malalties professionals. És molt interessant, de cara a la modernització de la nostra legislació, introduir en l'ordenament jurídic la noció de malaltia professional. Així mateix, sembla justificat establir un marc legislatiu de caire més general que el que queda plantejat en la Proposició que ara examinem.

Tot i el que acabem d'expressar, no ens sembla incompatible el fet que en un futur, esperem que relativament immediat, es pugui aprovar l'esmentat Projecte de Llei amb el reconeixement que, també per llei, es proposa avui del dret a rebre una indemnització per part de les persones que hagin desenvolupat l'hepatitis C, abans de l'any 1991, com a conseqüència d'haver rebut una transfusió sanguínia o bé per contagi en la seva activitat laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

En conseqüència, i com hem dit al principi de la nostra intervenció, votarem favorablement a la Proposició de llei que ara examinem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Liberal hem analitzat i escoltat els raonaments exposats en el criteri de Govern i en l'exposició efectuada en defensa de la Proposició de llei per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En primer lloc, cal destacar que, tant del criteri de Govern com de la Proposició de Llei del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no es desprèn cap voluntat entre les dues posicions que pugui ser considerada antagònica, al contrari, detectem punts de complementaritat. De fet el criteri de Govern, diu que la Proposició de llei té un enfocament apropiat.

Ara bé, resulta clar, pel que s'exposa en el criteri, segons el Govern, que la Proposició de llei formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, incideix en exclusivitat en l'interès d'aquelles persones que varen contreure abans del 1991 l'hepatitis C, ja sigui pel fet d'haver rebut transfusions sanguínies o bé pel fet d'haver treballat en el laboratori, concretament a la secció d'hematologia de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

La justificació i la voluntat de la Proposició de llei està en el fet que fins l'any 1990 no existien mitjans tècnics per prevenir la transmissió a través de la sang i els productes hemoderivats del referit virus de l'hepatitis C, en forma d'un test de detecció d'anticossos.

Les finalitats de la Proposició de llei, indiscutiblement, són ben legítimes i tant el Govern, com òbviament el Grup Parlamentari Liberal, també les defensem. De fet, el Govern, en el seu criteri, es manifesta obertament a acceptar part dels objectius de la Proposició de llei.

Ara bé, deduïm, de l'exposició del criteri de Govern, que la intenció de l'executiu era satisfer els perjudicis d'aquelles persones afectades pel virus de l'hepatitis C en les circumstàncies descrites en la Proposició de llei del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, dins el marc d'una llei més àmplia que satisfés dites pretensions però en l'àmbit del concepte de malaltia professional, concepte que avui en dia és una clara llacuna del nostre ordenament jurídic.

L'objectiu per tant del Govern es fonamenta en uns criteris més generals, per satisfer més enllà de determinats criteris particulars, els interessos de la col·lectivitat.

Reconeixem que, el fet d'introduir el concepte de malaltia professional al temps de regular la satisfacció de les eventuais indemnitzacions a les persones afectades que descriu la Proposició de llei analitzada, és una postura legítima, ja que no es tracta únicament de satisfer unes determinades indemnitzacions, sinó d'establir el concepte de malaltia professional (dins del qual òbviament hi podríem trobar aquelles persones que hagin contret la malaltia treballant al laboratori).

Aquesta consideració, no podem negar, aportaria, atenent la llacuna abans esmentada del nostre ordenament jurídic, el necessari nivell de seguretat jurídica pels afectats, així com l'objectivitat i la proporcionalitat al cas concret per a tota una generalitat de persones que s'hi puguin trobar concernides.

Per tant, de tots aquests arguments fins ara exposats en nom del Grup Parlamentari Liberal, únicament puc deduir que el debat avui plantejat en mèrits del

criteri de Govern i de la Proposició de llei que dit criteri analitza, neix justament per l'ànim de Govern de fer compatibles o coincidents els interessos de determinats particulars i els interessos de la col·lectivitat.

Tanmateix, tenint en compte, en primer lloc l'argumentació precedent i en segon, el fet que el propi criteri de Govern no nega l'oportunitat de la Proposició de llei analitzada, creiem des del Grup Parlamentari Liberal que, amb independència de la iniciativa legislativa que possibiliti avançar encara que de forma transitòria la regulació del concepte de malaltia professional, amb anticipació a un futur text legislatiu marc regulador de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, s'ha d'admetre en consideració la Proposició de llei formulada, ja que compartint plenament els fonaments del criteri de Govern, no podem obviar la prioritat que mereix satisfer les necessitats de les persones que han resultat afectades pel virus de l'hepatitis C, ja sigui per transfusions sanguínies efectuades en el Centre Hospitalari Nostra Senyora de Meritxell, o bé per haver desenvolupat treballs al laboratori de la secció d'hematologia d'aquest hospital.

Per tant, en conclusió, el Grup Parlamentari Liberal, inspirat en els arguments del propi criteri de Govern, expressem la nostra conformitat perquè dita Proposició de llei, mitjançant les oportunes esmenes a l'articulat que s'escaiguin, i en el si també de la Comissió Legislativa corresponent, doncs puguem corregir aquells aspectes assenyalats pel criteri de Govern a fi de desplegar la seva plena eficàcia i validesa, en benefici de les persones afectades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

El Govern desitja intervenir?

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, seré molt breu.

Només donar les gràcies als dos partits, als dos grups parlamentaris. Em satisfà molt que es prengui en consideració la nostra Proposició de llei, i el mateix desig que el de la consellera Olga Adellach, espero que el debat en el si de la comissió sigui positiu i enriquidor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Govern tampoc.

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, proposaria la presa en consideració de la Proposició de llei per assentiment, i doncs obrir un termini de quinze dies per poder-hi presentar esmenes, que no podran ser a la totalitat.

Doncs queda entrada a tràmit.

Continuaríem amb el punt número 8.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, encomanant al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el període de sessions que s'ha iniciat l'1 de març de 2006, l'Estat Andorrà figuri d'entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 19/2006, del 16 de maig, i s'hi ha presentat una esmena.

A continuació té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per presentar la Proposta d'acord.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament aquesta Proposta d'acord es deriva del fet que el 27 de gener de l'any 1999 el Consell d'Europa va obrir a la signatura aquesta *Convenció penal sobre la corrupció*. Convenció que va entrar en vigor el dia 1 de juliol del 2002 després que 14 Estats membres que l'havien signat l'haguessin també ratificat.

Per la seva banda, o per la nostra banda, el Principat d'Andorra va signar aquesta Convenció en data 8 de novembre del 2001, i resta pendent des d'aleshores que sigui ratificada pel Consell General.

Tal i com diem aquí en aquesta petita exposició de motius, sembla que no admet gaire a discussió que la corrupció constitueix una amenaça per a la preeminència del dret, la democràcia i els drets humans i, alhora, afecta directament els principis de bona administració, d'equitat i de justícia social. Així

mateix, incideix negativament en la lliure competència i en el desenvolupament econòmic i posa en perill l'estabilitat de les institucions democràtiques i els fonaments morals de la nostra societat.

Com sigui que l'eficàcia de la lluita contra la corrupció passa per una cooperació internacional penal intensa, ràpida i adaptada.

Vist que el Consell d'Europa ha instat els Estats membres, -jo diria reiteradament-, que encara no ho han fet a ratificar la *Convenció penal sobre la corrupció* i que el Principat d'Andorra ha d'afavorir la cooperació internacional en aquesta matèria; es demana que s'acordi el que diu el text, que és:

Encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè durant el període de sessions que s'ha iniciat el dia 1 de març del 2006, l'Estat andorrà figuri d'entre els Estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la *Convenció penal sobre la corrupció* del Consell d'Europa.»

Ho demanàvem el 16 de maig i estem el 21 de juny, per tant falten pocs dies perquè s'acabi el període de sessions, però la proposta és aquesta.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu. Doncs, havent-se presentat una esmena per part del Grup Parlamentari Liberal, i que ha estat publicada en el Butlletí 25/2006, del 13 de juny.

Intervé per defensar l'esmena, Sr. Emili Prats teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 16 de maig, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va entrar a tràmit parlamentari una Proposta d'acord per encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè, durant el període de sessions que s'ha iniciat el dia 1 de març del 2006, l'Estat andorrà figuri entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció Penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord en què l'Estat andorrà ratifiqui aquesta Convenció.

El ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, en la seva compareixença pública davant de la Comissió Legislativa de Política Exterior, el propassat 22 de maig, a les preguntes formulades per la consellera general, Maria Rosa Ferrer, sobre la ratificació de les convencions penal i civil sobre la corrupció del Consell d'Europa, va contestar que d'acord amb l'establert en l'article 24 de la Llei de

tractats, per ratificar dites convencions, calia introduir canvis al Codi Penal.

En concret:

- Els articles 7 i 8 de la Convenció obliguen a castigar la corrupció activa i passiva en el sector privat. El Codi Penal andorrà no contempla el delictes de corrupció en el sector privat.

- A més, el Codi Penal andorrà restringeix la responsabilitat penal a les persones físiques, en el seu article 24. Per tant, no es compliria l'article 18 de la Convenció i no hi ha possibilitat d'efectuar una reserva.

Per l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal demana que s'accepti l'esmena de modificació que presenta per tal que es pugui aprovar una Proposta d'Acord on s'encomani al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè l'Estat andorrà figuri, tan aviat com sigui possible, entre els estats membres del Consell d'Europa que han ratificat la Convenció Penal sobre la corrupció del Consell d'Europa.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Prats per la seva intervenció.

Doncs a continuació té la paraula el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sra. Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió ordinària del Consell General del dia 19 de maig del 2006 ja vàrem assistir a un gens edificant debat sobre una Proposta d'acord d'unes característiques similars a les que avui es torna a proposar. En l'esmentada sessió, els dos grups parlamentaris del Consell General van oferir una pessima lliçó sobre com cal tractar, des del Parlament, la política exterior del país:

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata pren la iniciativa i, sense consensuar res amb ningú, presenta una Proposició d'acord al Consell General encomanant al Govern que iniciï els tràmits per a la ratificació d'una Convenció internacional. El Govern, agafat a contrapeu, no té altre remei que posposar dita tramitació.

Com es pot veure, es fa tot el contrari del que el bon sentit aconsella en matèria de política exterior.

Davant d'aquesta actitud, que en la sessió d'avui es repeteix novament, el nostre grup parlamentari es tornarà a abstenir.

Per un costat, estem d'acord en què l'Estat andorrà ratifiqui tant la Convenció europea per a la prevenció del terrorisme, com la Convenció penal sobre la corrupció. Però, per altre costat, volem que dites ratificacions es facin dins terminis prudencials i que, en base al bon funcionament dels equilibris institucionals, sigui el Govern qui, prèvia discussió i diàleg amb els grups parlamentaris, n'estableixi el calendari. A més, volem remarcar que estem examinant aquesta Proposta d'acord avui, dia 21 de juny, i que el període de sessions acaba la setmana que ve.

La política exterior d'un país, per a nosaltres, és una qüestió que, a més d'afectar l'interès general, i dic bé, l'interès general, ha de ser sinònim de cohesió interna de cara a l'exterior. No podem anar amb contradiccions i discòrdies internes a defensar els interessos i la imatge del nostre país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Doncs acabades les intervencions demanaria al Grup Parlamentari Socialdemòcrata que indiqui si accepta o no l'esmena.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, el nostre grup parlamentari no pot acceptar l'esmena, i si em permeteu raonaré per què.

Diu el Grup Parlamentari Liberal que hi ha determinats articles del Conveni penal contra la corrupció que serien de difícil aplicació en base a la legislació andorrana.

Seria un bon argument el tema de quan sigui possible si no fos, que jo hagués llegit quan el nostre Govern, -el Govern del nostre país s'entén-, doncs va firmar aquest Conveni a Estrasburg, el 8 de novembre del 2001. Estem al 21 de juny, -ara ho recordava una consellera-, 21 de juny del 2006. Per tant aquí estem, Sr. Emili Prats, en una clara situació de voluntat política o d'absència de voluntat política. No és un argument al meu entendre, primer quan sigui possible. Perquè clar, si des del 2001 fins al 2006 no hi ha hagut la més mínima voluntat política ni a iniciativa del grup parlamentari que donava suport al Govern, ni del mateix Govern, ni cap iniciativa tampoc que se'n parlés amb els altres grups, entendrà perfectament que jo pugui pensar, -i el nostre grup parlamentari pugui pensar-, que això de quan sigui possible, ens en podem anar al 2015 o al 2029, que segurament ja no ho podem veure. Per tant,

nosaltres no podem acceptar aquesta esmena, perquè entrenem que aquí el que no hi ha és una voluntat política de voler tirar endavant aquesta qüestió, i ho lamentem, i creiem que hi hauria de ser, i nosaltres estaríem disposats a examinar possibilitats d'altres calendaris si hi hagués una voluntat política. Però si l'únic argument és de dir: "no com que s'ha de modificar la legislació", però paral·lelament ens passem 5 anys sense tenir cap iniciativa per modificar-la, vol dir que realment vam anar a signar això per quedar bé de cara a la galeria, però de voluntat de signar-la no n'hi ha cap. Ens volem emmirallar amb molts països que s'assemblen al nostre i amb els quals ens voldríem assemblar com Luxemburg, Malta, com Suïssa, que ells sí que han fet els deures i han modificat el que havien de modificar, i han ratificat aquesta Convenció, per tant no estem parlant de cap barbaritat que pugui afectar a les empreses privades andorranes, a les quals es feia referència, i per tant no podem acceptar l'esmena. Entenem que això si no es vol ratificar, s'ha d'explicar el perquè, però no acudir a altres exemples.

I després Sr. síndic, si em diu que després tinc un torn de rèplica per la defensa anterior, ja aprofitaria la intervenció per fer una breu contesta a l'altre grup parlamentari.

Dir-li a la consellera que no ha sigut mai la nostra intenció donar lliçons a ningú. Per tant, no cal que ens qualifiqui el que nosaltres fem, de si són lliçons pèssimes o magnífiques. Nosaltres no en donem de lliçons. El que passa és que vostè s'ha equivocat, penso jo, perquè no són situacions comparables, la que ara acabo d'explicar, que del 2001 al 2006 no s'ha fet res, amb l'anterior Conveni que vam portar nosaltres a ratificació aquí. Ara no ens vulgui repartir les culpes com si fos vostè la professora, en el sentit que ho fem els dos grups parlamentaris, que estem discutint aquesta qüestió, malament. Vostè també té iniciativa legislativa, i si vol arreglar o tirar endavant iniciatives, suposo que per això té un grup parlamentari per fer-ho.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs continuariem amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font vol intervenir?

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé només dir, que no es tracta de repartir culpes, sinó que nosaltres estem convençuts que si volem que de cara a l'exterior siguem mínimament creïbles, primer hem de saber nosaltres, assentar-nos i anar a parlar d'una sola veu.

És tot, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Emili Prats, pel Grup Parlamentari Liberal, havia demanat la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, crec que el Codi Penal es va aprovar el 2005, per tant no és del 2001 o 2002.

I després hi ha uns països veïns, com França, Espanya, Mònaco, Àustria, que encara no han ratificat aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Una altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si el Codi penal es va ratificar, -com diu vostè, -que no és així-, es va aprovar el 2005, -això encara més a favor de la meua argumentació-, vol dir que el seu partit, la força política que vostè n'és el portaveu, -avui aquí-, del 2001 al 2005 no es va molestar a veure que hi havia un problema en la possible ratificació d'un Conveni, que vostès havien signat, i per tant tampoc van fer cap observació a l'hora d'elaborar el Codi Penal.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs si no hi ha cap més intervenció passariem directament al procediment de votació.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 14 no i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat queda desestimada la Proposta.

Continuaríem amb el punt número 9.

9. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre del 2000.

L'informe de la Comissió ha estat publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa l'informe el Sr. Carles Blasi Vidal, nomenat ponent per part de la Comissió.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de maig, la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, em va nomenar ponent de la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre del 2000, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme en el decurs de les reunions celebrades el 24, el 26 i el 30 de maig i el 2 de juny del 2006 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'hi han presentat un total de 42 esmenes, de les quals 6 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 15 han estat presentades pel Grup Parlamentari Liberal i 21 per part del Grup Parlamentari CDA+SXXI.

De les esmenes presentades:

1 s'ha aprovat per unanimitat;

12 s'han aprovat per majoria;

3 s'han transaccionat per unanimitat;

2 s'han transaccionat per majoria;

4 esmenes no han estat aprovades;

i 20 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra. Posteriorment s'han entrat a tràmit 2 reserves d'esmena i 5 vots particulars per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi. Doncs acabada la seva intervenció, la intervenció del ponent, i segons el que disposa l'article 101.2 del Reglament, procedirem al debat i votació dels articles objecte de reserves d'esmena i vots particulars. I al finalitzar procedirem al debat i votació d'aquelles parts del text que no han estat objecte d'esmena o vot.

Hi havia una possibilitat d'agrupació.

El Sr. Carles Blasi:

Si els fem per ordre, el vot particular 1 el discutiríem sol. Les agrupacions ja les diré quan hi arribem.

El Sr. síndic general:

Doncs començaríem pel vot particular 1, que correspon a l'article 1, consistent en la modificació de l'article 15 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Intervé el Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé aquest vot particular demana que es retorni al text original de la Proposició de Llei, que és el que modificava l'article 15 de la Llei del sòl, intitulat "Iniciativa de l'activitat urbanística".

La Llei vigent limita la iniciativa i direcció públiques al moment de l'ordenació del territori i la seva planificació. Però el seu article 15.2 disposa que la gestió del desenvolupament en l'execució de l'activitat urbanística és promoguda de manera prioritària per la iniciativa privada.

En la mateixa línia, l'article 15.3 insisteix en què la iniciativa pública té sempre el caràcter de subsidiària, i si escau, es justifica per la inacció de la iniciativa privada davant de l'interès general.

Ens trobem per tant davant d'una Administració que es limita a aprovar normes d'ordenació general del territori i com a màxim els plans d'ordenació i urbanisme parroquials.

És una Administració abandonista en el moment de començar la gestió urbanística. Deixa en mans dels propietaris majoritaris la urbanització, les reparcel·lacions i la concreció de la cessió gratuïta dels vials i dels terrenys destinats a infraestructures.

És cert que l'aprovació del pla parcial correspon al comú, però la redacció tímida de la Llei ens situa davant d'una Administració disposada a admetre com a norma general, la iniciativa dels propietaris.

La nostra alternativa respecta el dret de propietat i considera que la col·laboració dels propietaris és una virtut que ha d'acompanyar els processos d'urbanització. Però tal i com ocorre en els països del nostre entorn, entenem que l'urbanisme en un sentit global i complet, és una funció pública. Com a tal abasta l'ordenació, la transformació, la conservació i el control de l'ús del sòl, del subsòl i del vol, i la urbanització i llur edificació, i la regulació de l'ús de la conservació i de la rehabilitació de les obres, els edificis i les instal·lacions.

La configuració de l'urbanisme que aquí proposem, dóna al poder públic, al Govern, i als comuns un paper protagonista en tots els moments del procés urbanístic, des de la planificació fins a la disciplina, passant per la gestió i l'execució. Tot això evidentment des de la més absoluta consideració al dret de propietat, i cercant en tot moment la col·laboració dels propietaris implicats. Però sense oblidar també que l'interès general també obliga a tenir en compte, per exemple, les necessitats d'habitatge dels ciutadans, el medi ambient, present i futur, o les necessitats econòmiques generals de l'Estat.

Per tot el que acabo de dir varem plantejar la modificació de dos preceptes en concret, i a més d'altres concordants, que examinarem posteriorment.

En primer lloc, vam proposar la modificació de l'article 15.2 de la Llei del sòl, amb una redacció més equilibrada i que permet una interpretació més coherent amb la Llei. Modificació que va ser recollida pel Grup Liberal.

I seguint el fil del nostre raonament, entenem que no té sentit l'actual apartat 3 d'aquest article, que diu que, la iniciativa pública té sempre, el caràcter de subsidiària i si escau, es justifica per la inacció de la iniciativa privada davant de l'interès general.

Aquest precepte és contradictori amb la iniciativa pública descrita a l'apartat 1 d'aquest mateix article, i que no volem reformar. És també contradictori amb l'esperit de l'article 31 de la Constitució, que inequívocament disposa que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals.

I en definitiva és contradictori amb la nova regulació del planejament derivat, els plans parcials i plans especials, i de la gestió urbanística que preteníem configurar en aquesta reforma.

És veritat que mantenim la prioritat de la iniciativa privada en l'elaboració dels plans parcials, però no hauria de ser absoluta, per tant ja no té sentit mantenir com a principi general el que només servirà per un aspecte concret i de manera molt matisada.

De fet aquest article 15.3 es limita a traslladar al camp urbanístic l'addició de l'article 5 del Codi de l'Administració de 29 de març de 1989. M'estic referint ara a l'apartat 3 de la Llei vigent.

No ens correspon ara la interpretació o el comentari d'aquest article, però no està de més tenir en compte el caràcter essencial de l'activitat urbanística, i sobretot la clara contradicció d'aquest precepte d'aprovació preconstitucional, amb l'article 31 de la Constitució. Aquest, els hi recordo, estipula la funció

de l'Estat de vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals. És realment difícil conjugar aquesta taxativa afirmació amb una genèrica crida, el caràcter prioritari de la iniciativa privada.

Proposem per tant la supressió de l'actual apartat 3 d'aquest article.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Carles Blasi.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Doncs passàriem al torn dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup votarà en contra del vot particular número 1 plantejat pel Grup Socialdemòcrata. Entenem que és millor el redactat alternatiu proposat pel Grup Parlamentari Liberal ja que estableix un interessant equilibri a l'hora de plantejar un tema tan rellevant com és el de la iniciativa urbanística. En realitat, l'esmena liberal recull part de l'aportació feta pel Grup Socialdemòcrata en considerar, en l'apartat 2n de l'article 1 de la Proposició de Llei, les potestats i les facultats públiques que ha de tenir l'Administració en el desenvolupament i l'execució de l'activitat urbanística.

D'altra banda, considerem que cal mantenir allò que s'estableix a l'apartat tercer de l'article 15 de la vigent Llei general d'ordenació del territori i urbanisme: *"la iniciativa pública té sempre el caràcter de subsidiària i, si escau, es justifica per la inacció de la iniciativa privada davant l'interès general"* (fi de citació). Queda establert doncs, segons el nostre criteri, un bon plantejament general pel que fa a la iniciativa de l'activitat urbanística: la direcció de l'ordenació i la planificació queda en mans de l'Administració pública mentre que la gestió del desenvolupament i l'execució de l'activitat urbanística, –sense perjudici de les facultats públiques–, correspon a la iniciativa privada. Finalment s'estableix, en relació amb l'execució de l'urbanisme, el caràcter subsidiari de la iniciativa privada. Un caràcter subsidiari que, en cap cas no vol dir absència de capacitat d'actuació dels poders públics: si la inacció de la iniciativa privada va en contra de l'interès general, la llei justifica la iniciativa pública.

Per tant, l'urbanisme queda legalment configurat com un procés en el que es combinen les iniciatives públiques i privades i en el que, a la vegada, la iniciativa privada té especial pes en la gestió de l'activitat urbanística. Un pes que, de qualsevol manera, queda limitat quan hi pugui haver contradicció amb l'interès general.

Com hem dit, ens sembla que aquest és un bon equilibri. Pensem que el redactat proposat pel Grup Socialdemòcrata no deixa prou clar el caràcter subsidiari que entenem que ha de tenir la iniciativa pública a l'hora de gestionar l'execució de l'urbanisme. Per això, votarem en contra de l'esmentat vot particular.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, són els comuns que aproven els plans urbanístics, i a més els comuns gaudeixen de l'habilitació legal necessària per ubicar els indrets als espais públics, equipaments o infraestructures.

La iniciativa urbanística privada no es pot examinar aïlladament, sinó que s'ha de posar en relació amb el conjunt d'instruments de mitjans i de mecanismes que disposen els comuns, i en definitiva es concreten en la possibilitat d'aprovar o no els plans parcials d'iniciativa privada.

Que la iniciativa privada s'adiu amb l'esperit total de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, en sintonia amb el caràcter liberal de l'Estat que el nostre grup propugna. Que d'acord amb l'article 32 de la Constitució faculta l'Estat per intervenir en l'ordenació del sistema econòmic pel desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general, però sempre en el marc del dret de la propietat privada que garanteix l'article 27 de la Constitució i de la llibertat d'empresa i l'economia de mercat que consagra l'article 28 de la Constitució.

Aquestes concorden amb el disposat per l'article 5 del Codi de l'Administració, que ha citat abans el company, el Sr. Carles Blasi, que amb caràcter general disposa també que l'Administració pública ha de respectar el principi de subsidiarietat de l'activitat pública respecte a la iniciativa privada, i

que les administracions públiques han de respectar llur activitat al servei essencial per a la comunitat.

Des d'aquesta perspectiva, que és la nostra com a Grup Parlamentari Liberal, creiem que és del tot encertat que la iniciativa i la direcció de l'ordenació del territori, la seva planificació i la formulació dels instruments urbanístics correspongui a l'Administració pública, i en canvi que la gestió del desenvolupament i l'execució d'aquesta sigui promoguda de manera prioritària per la iniciativa privada. Sempre sense perjudici de les potestats i de les facultats públiques d'intervenció, que l'article 4 de la Llei atorga a l'Administració pública, i també sense perjudici que el comú pugui finalment aprovar un nou pla proposat.

Per tant el nostre vot serà no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

Intervé pel Govern..., no hi ha intervenció del Govern.

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé justament, en l'exposició que ha fet, Sr. Tarrado, perquè vostè diu: "bé, diem que a l'article aquest de la Llei vigent té 3 apartats", nosaltres proposàvem modificar-ne dos, doncs, bé ens n'accepten un, bé això no funciona així, i ho he explicat. És a dir, nosaltres entenem que d'aquesta manera quedarà encara potser més embolicat que com estava abans. També entenc que vostè ho ha expressat clarament, és a dir no tenen cap dubte amb què, insisteixen en el caràcter subsidiari de la iniciativa pública, doncs per tant, no ens posarem d'acord.

A la Sra. Eva García, bé el comentari del Codi de l'Administració ja li he dit, va ser aprovat abans de la Constitució, evidentment també com tota norma la Constitució també és interpretable. Nosaltres l'interpretem d'una altra manera.

I el tema que el comú té sempre la possibilitat d'aprovar o no un pla parcial, doncs miri, això no és així. El comú l'haurà d'aprovar, tant si vol com si no vol, si compleix el que diu el pla parroquial. Per tant en aquest aspecte no em pot justificar això dient que l'Administració pública té sempre aquesta facultat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Govern desitja intervenir?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació, recordant que sí és sí al vot particular, i no és no, i doncs l'aprovació del text quedaria tal i com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Doncs a la vista del resultat de la votació, queda desestimat, i es manté el text tal i com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem amb el segon vot particular, que correspon a l'article 6, consistent en la modificació de l'article 30 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Intervé per defensar el vot, el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí sí que demanaria, si no hi ha inconvenient, discutim i votem el vot particular 2 conjuntament amb el 3, ja que són complementaris, i van totalment relacionats.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna objecció per part dels grups parlamentaris?

Doncs s'acceptaria la proposta, i discutiríem el 2 i el 3 conjuntament.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies.

El vot particular 2 consisteix en demanar que es retorni al text original de la Proposició de llei que correspon a la modificació de l'article 30 de la Llei del sòl vigent, intitulat "Règim del sòl urbanitzable", i el vot particular 3, demanant que es torni al text original de la Proposició de llei, aquell que modificava l'article 71 de la Llei vigent, "Contingut general dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial".

La Llei actual és molt tímida pel que fa a la idea de desenvolupament temporal coherent i escalonat del territori. A penes conté algunes regles genèriques per a tenir en compte les previsions de creixement. El Reglament urbanístic intenta corregir aquest defecte amb la distinció entre sòl urbanitzable i desenvolupament immediat, i sòl urbanitzable i desenvolupament diferit. Aquesta interpretació ha generat dubtes d'interpretació i fins i tot interrogants sobre la seva legalitat.

La nostra proposta pretén incorporar clarament la idea que el pla és un procés de concreció temporal i progressiva, per tant hem d'inserir dins de la Llei la distinció entre unitats d'urbanització immediata i diferida, amb un pla d'etapes on es concretarà el caràcter de cada unitat.

Volem configurar el procés de creixement urbà com a curs temporal coherent i progressiu. Andorra no pot permetre's el luxe d'engrandir-se a través de nòduls aïllats o d'aparicions imprevistes o artificialment accelerades de nous nuclis.

Per aconseguir això proposem que s'afegeixi un apartat a l'article 30 de la Llei del sòl, que regula el sòl urbanitzable i que diu el següent: "El pla d'etapes pot distingir entre unitats d'actuació i desenvolupament immediat i unitats d'actuació de desenvolupament diferit. Aquestes darreres unitats s'urbanitzaran un cop transcorreguts els terminis o acomplertes les disposicions establertes en l'indicat pla."

El nostre propòsit de desenvolupament temporal coherent i progressiu del pla té aquí una rellevant manifestació. Es tracta d'un arran legal a la distinció que apareix en l'article 14 del Reglament urbanístic. Però no només això, incorporat el pla d'ordenació i urbanisme parroquial, el pla d'etapes serà el que determinarà el procés de desenvolupament de la planificació en el temps. D'aquesta manera el pla parroquial pot congelar el desplegament de les unitats de desenvolupament diferit fins que es compleixin determinats terminis, o bé fins que s'hagin posat en marxa o completat les unitats d'actuació de desenvolupament immediat.

Per a evitar una situació d'inseguretat jurídica volem indicar que el canvi que proposem no afecta a la qüestió de garantia d'aprofitament urbanístic. Aquesta es pot obtenir normalment, però la urbanització sí que pot quedar suspesa fins que no s'acompleixin determinats terminis o bé, com ja he dit abans, fins que no s'acompleixin determinades condicions. En especial la posada en marxa o conclusió de les unitats d'actuació prèvies o desenvolupament immediat.

A nivell de textos, la reforma és molt senzilla, ja que es limita a afegir un nou apartat a l'article 71 de la Llei del sòl, que és el que estipula el contingut dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials, i diria el següent. "El pla d'etapes on s'especifiquen les fases d'execució del pla d'ordenació, en especial s'assenyalaran les unitats d'actuació i desenvolupament immediat i les unitats de desenvolupament diferit. La urbanització d'aquestes darreres unitats pot tenir com a condició el previ desplegament de les unitats d'actuació i

desenvolupament immediat o l'acompliment de determinats terminis suspensius.

Per últim voldria afegir que l'establiment clar de fases d'evolució del pla pot facilitar la resolució d'alguns problemes sociològics detectats en aquest procés de transició, com són les explotacions agrícoles de caire tradicional, que potser podrien subsistir un nombre raonable d'anys en funció de la situació dels actuals titulars. En alguns casos podrien integrar-se en una unitat d'actuació i desenvolupament diferit, fins i tot, estarien facultats per obtenir la garantia d'aprofitament urbanístic. Però la seva activitat podria mantenir-se durant un termini que el pla d'etapes hauria preestablert.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Doncs passàrem a la intervenció dels grups parlamentaris.

CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquests vots particulars el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vol tornar al redactat dels articles 6 i 11 de la Proposició de Llei. Així es pretén establir un pla d'etapes en el que s'especifiquen les fases d'execució del pla d'ordenació i de manera que es distingeixi entre unitats d'actuació de desenvolupament immediat i unitats d'actuació de desenvolupament diferit. Havent-se de sotmetre's aquestes darreres a determinades condicions o terminis per a poder ser desenvolupades.

Des del punt de vista teòric, no és aquest un mal plantejament, ja que estableix el criteri de desenvolupament gradual per etapes en el nostre urbanisme. Però, volem recordar que ja vàrem advertir en el moment de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, que ens trobem en el tram final del procés d'elaboració dels plans d'urbanisme per part dels comuns. I que ens semblava que calia interferir el menys possible des del legislatiu en l'esmentat procés.

Per això ens vàrem limitar a fer esmenes sobre la qüestió de la garantia urbanística.

Volem en aquest sentit recordar el preàmbul que proposàvem en les nostres esmenes:

"La Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre de 2000, ha iniciat un important procés de canvi en la cultura urbanística del nostre país; un canvi que afecta tant la normativa del planejament urbà com la pròpia concepció de la propietat del sòl. A partir d'aquesta norma s'estan elaborant els plans d'ordenació i urbanisme parroquials. Això comporta un desplegament normatiu de gran rellevància i en data d'avui encara no està conclòs. Sembla doncs prematur tractar d'avaluar ara totes les disfuncions que poden sorgir a partir d'aquest desplegament normatiu.

Això no obstant, s'ha considerat operatiu introduir una modificació en matèria de l'anomenada garantia urbanística per tal de flexibilitzar la seva aplicació en un futur i d'augmentar la capacitat reguladora dels comuns a l'hora de definir i revisar els futurs plans d'ordenació i urbanisme parroquial." (fi de la citació)

Així doncs, considerem que cal deixar fer el "rodatge" de la Llei, dels reglaments que la despleguen i dels subsegüents plans d'urbanisme per a poder avaluar amb calma propostes com les que fan referència a les unitats d'actuació de desenvolupament diferit.

Només un comentari final: hem decidit, malgrat tot i com es veurà quan es parli de les reserves d'esmena, recolzar també les modificacions proposades sobre la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme relatives a la problemàtica dels riscos naturals, ja que en el cas en què no s'introduïssin aquestes modificacions, el desenvolupament dels plans d'urbanisme es podria veure encara més alentit. I sembla que no ens podem permetre més endarreriments: hem de recordar que els comuns tenien un termini de temps per a l'elaboració dels plans que ha estat a bastament superat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquials o alguns d'ells ja han estat aprovats provisionalment pels comuns, i tramesos a Govern per la seva aprovació prèvia, i els altres estan en avançat estat d'elaboració.

Aquests s'han redactat sense tenir en compte ni les unitats d'actuació de desenvolupament diferit ni els

plans d'etapes ja que la llei actual no els contempla. La introducció d'aquests canvis portaria greus problemes i distorsions en el procés per diferents motius, com per exemple: la feina feta pels comuns fins avui en dia s'hauria de replantejar ja des dels seus inicis. Podria donar també a favoritismes i a situacions d'injustícia, i per tant el vot del nostre grup parlamentari serà no en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé és veritat que en el moment que estem, ja hi ha dos plans parroquials presentats a Govern, no hi estaven quan vam presentar aquesta Proposició de llei, i si hi hagués hagut la voluntat que això prosperés doncs també s'hagués pogut anar més de pressa, em sembla.

De totes maneres, bé els comuns evidentment no han previst el pla d'etapes perquè no estava previst enlloc, sí que hi havia el reglament urbanístic, com he dit que preveia les unitats diferides, però hi havia aquest problema de nul·litat diguem-ne d'aquests articles ja que la Llei no ho preveia. Tot i això, alguns comuns hi havien treballat.

A mi em sembla que tampoc es tractaria de començar des de zero els plans, perquè jo entenc que es pot fer en un temps relativament curt si es vol fer senzill.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció?

Doncs si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació dels dos vots referits al punt número 2 i al punt número 3. Recordant doncs, que sí és sí als vots particulars, i no és el no, doncs l'aprovació del text quedaria tal i com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

(A tres quarts i deu minuts de set deixa la sala la Sra. Mariona González Reolit.)

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si voleu fer el recompte, si us plau.

El Sr. Robert Call:

11 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimats els punts 2 i 3, i es mantenen els textos tal i com han sortit de la Comissió.

(S'ha incorporat novament la Sra. Mariona González Reolit.)

Passaríem al punt número 4: reserva d'esmena segona, que correspon a l'esmena número 19 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Perdó seria la reserva d'esmena 1 i 2 que si no té inconvenient discutiríem conjuntament.

El Sr. síndic general:

Hi ha algun inconvenient per agrupar l'esmena 1 i la 2 per part dels grups parlamentaris?

Doncs faríem el mateix procés i les agruparíem.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Bé, aquí pot semblar que es tracta d'una cosa una mica sorprenent que el grup parlamentari que va presentar la Proposició de llei presentés també esmenes, però el fet és que tant nosaltres com la majoria dels actors que han estat treballant en aquesta Llei, feien una lectura, i donaven per fet una situació de com s'havia estat interpretant la Llei fins ara, i la publicació per part de Govern de les directius d'ordenació a l'intentar regular la qüestió dels riscos, va posar de relleu, a través d'un informe també encomanat per Sindicatura, de què hi havia un possible conflicte de competències. Per tant nosaltres, per resoldre aquesta situació, perquè també enteníem que la interpretació estricta de la Llei no era positiva, vam presentar dos esmenes. Una a l'article 38, que és el que defineix el sòl no urbanitzable. I diu a la nostra Proposició el següent: "Constitueixen sòl no urbanitzable i així han de ser qualificats pels plans d'ordenació i urbanisme parroquials tots els terrenys situats en zones afectades de forma significativa per riscos naturals".

La nostra esmena era doncs introduir aquesta part que diu: "afectats de forma significativa", i això per què? Perquè en l'article, en la següent esmena modificant l'article 49, que és el de zones exposades a riscos naturals preteníem aquí doncs establir els marges, o com gestionar la qüestió aquesta dels riscos. Aquest article el dividíem en quatre apartats, en el primer apartat es mantenia el redactat original de la Llei, únicament hi afegíem el concepte de risc d'inundabilitat, és a dir és el que diu que són: "les zones exposades a riscos naturals de diversa magnitud o nivell, totes les qualificades així pels estudis geològics i geotècnics d'inundabilitat, i per la

cartografia d'allaus i desprendiments i d'altres riscos naturals de què disposi el Govern."

En l'apartat segon el que fèiem era una mica introduir, regular mínimament el procés d'aquests estudis de riscos. Diu el següent: "Els estudis de riscos naturals estableixen una zonificació de la perillositat amb l'objectiu de regular la urbanització i l'edificabilitat. Són redactats i aprovats pel Govern, després d'un tràmit d'informació pública de 30 dies". Aquí quedava clar que la Llei no preveia que el Govern té la facultat de fer aquests estudis, i ens semblava molt important d'introduir la qüestió del tràmit d'informació pública. Fins ara històricament el Govern ha vingut realitzant diversos estudis de diferents riscos, alguns han estat a informació pública i altres no. Nosaltres pensem que hi haurien de ser en tots els casos per a un major coneixement de la població.

A l'apartat següent, introduíem una qüestió que encara que pugui semblar estranya per alguns, es tractava que el Govern pogués modificar els límits de les zones de risc després d'un tràmit d'informació pública de 30 dies quan estigui suficientment justificat amb estudis a escala més detallada de la zona, o amb aportació de noves dades que en permetin un coneixement millor. Això evidentment, els estudis es fan a un determinat nivell, fins a un grau d'aprofundiment determinat, i que normalment, són inicialment bastant genèrics, i quan s'entra en el detall, és quan realment es poden delimitar més les zones de risc, i els diferents nivells que hi poden haver. Això també s'ha estat fent, i l'únic que introduíem aquí doncs és regular-ho i introduir-hi el termini d'informació pública perquè no sembli que el Govern està modificant constantment, o quan li sembli, o quan un particular ho demani la zonificació de riscos, sinó que està justificada i es posa a informació pública, tothom ho pot saber i ho pot veure.

Finalment en l'apartat 4 dèiem, establíem, en funció dels 3 tipus d'estudis de riscos que hi ha actualment, aquells on sí que entenem que han de ser qualificats com a no urbanitzables.

En primer lloc els terrenys afectats per riscos d'allaus, és a dir tots aquells que en la cartografia, ja sigui per coneixement, per testimonis, que s'hagi cartografiat, o pels estudis dels experts en la matèria creuen que es pot produir el fenomen, no es pugui en aquestes zones edificar. Després el Govern ja regularà en l'entorn d'aquests fenòmens amb quines condicions es pot fer.

A l'apartat b) parlàvem dels terrenys catalogats en la zonificació de riscos geològics i geotècnics amb un nivell de perillositat alta, i els catalogats amb un

nivell de perillositat mitjana si no es poden evitar, estabilitzar, o neutralitzar els riscos mitjançant obres o actuacions degudament justificades, i quan aquestes obres comportin un impacte visual o mediambiental desproporcionat i irreversible.

Aquí de fet, el decret que regula els riscos geològics, ja estableix això que en zona de risc alt no es pot edificar, però nosaltres introduïm el següent element que considerem important, és a dir una zona qualificada de risc mitjà no necessàriament ha de poder ser edificable. Potser l'estudi de detall dirà que només ho pot ser parcialment i sobretot el que ens sembla important, és que a vegades, les obres de les infraestructures de protecció són desproporcionades, -tots en tenim alguna al cap-, perquè quan les hem vist ens han fet mal als ulls. Les administracions han de tenir la possibilitat de denegar un permís que comporti unes obres desproporcionades tan mediambientalment com visualment.

I finalment, introduïm un tercer apartat. "Els terrenys situats en zones inundables quan tot i que els estudis de detall justifiquen les mesures de protecció suficients per garantir-ne la edificabilitat, aquestes actuacions comportin un agreujament de les condicions d'escolament aigües avall o aigües amunt."

Aquí introduïm un tema que potser en els altres també, no és tan evident, aquí es veu evident el de proximitat. El que no podem fer, el que no pot fer un particular, és dir bé, jo tinc un terreny amb risc inundable, faig la meua protecció, i això comportarà que estic agreujant les condicions del veí. Això entenem que és un perjudici que no se li pot fer, perquè llavors això és la llei del que arribi primer, i el que ve després potser tindrà per a la seva protecció uns costos més desproporcionats. I també, i sobretot perquè aquest tipus de mesures de protecció, al meu entendre, a l'entendre del Grup Socialdemòcrata no es poden fer únicament aïllant-se en el terreny que pretén urbanitzar o edificar. El risc d'inundabilitat, els estudis d'aquests riscos s'han de fer amb consideració de tota la conca. Tots sabem que les intervencions de canalització, de terraplens, etc., qualsevol intervenció que es fa en els marges dels rius té una incidència després en la resta de la conca riu avall. Fins i tot aquí, més que mai està justificada la intervenció, com ja diu la Llei, del Govern en les actuacions en les zones de risc perquè aquí s'hauria de coordinar les diferents, possibles actuacions que poden estar situades en diferents parròquies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva exposició.

El Govern desitja intervenir?

Passaríem doncs als grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Com hem dit en una intervenció anterior, calia introduir algunes modificacions en la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme en matèria de riscos per tal de no pertorbar el desenvolupament dels plans d'urbanisme. Això és així pel fet que algunes de les directrius urbanístiques aprovades pel Govern van haver de ser retirades (recordem que l'objectiu de les esmentades directrius era flexibilitzar les disposicions de la Llei en matèria de riscos, per tal de donar viabilitat als plans). Sembla que tant el Grup Liberal com el Socialdemòcrata han estat conscients d'aquest fet i han plantejat esmenes per tal de resoldre la problemàtica; cal dir que les esmenes d'uns i altres van, en termes generals, en el mateix sentit. La principal diferència rau en el fet que el plantejament liberal no es tan detallat com el socialdemòcrata, i deixa més marge a l'actuació reglamentària.

Nosaltres entenem que el plantejament del Grup Liberal és suficient per a establir la compatibilitat entre la viabilitat de l'actual grau de desenvolupament dels plans i l'establiment d'una coherent i suficient normativa sobre el risc. Per això votarem en contra de les esmenes reservades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Liberal.

Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres creiem que és important mantenir el redactat original de l'article 38.1 de la Llei per deixar clar la voluntat del Consell General que els terrenys situats en zones afectades per riscos naturals constitueixin sòl no urbanitzable. En aquest sentit, la modificació d'aquest article podria donar lloc a interpretacions equivocades que des del nostre grup parlamentari no volem assumir. No trobem excusa suficient el fet que proposa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que caldria, "obrir la porta a l'article 49 des de l'article 38", que per imperatiu legal la porta l'obra la redacció d'aquest mateix

article 49 sense que un altre article anterior l'hi hagi de preparar el camí per existir.

Doncs aquest article 49 per si mateix, expressa de forma ben clara, permetent encara que segons l'article 38.1 en les zones exposades a riscos naturals es constitueixi sòl no urbanitzable, puguin constituir sòl urbanitzable quan les condicions geològiques i geotècniques permetin dur a terme una sèrie de mesures i accions que eliminin el risc. El sòl no urbanitzable, per tant, passaria a urbanitzable un cop realitzades aquestes proteccions demanades pel Govern perquè el risc deixés d'existir.

Pel que fa a l'esmena que parla de l'article 49 doncs, l'article 49 tal i com ha quedat redactat després del debat en comissió, sembla adequat i conforme, d'acord amb la competència legislativa que té el Consell General, i les facultats reglamentàries que disposa el Govern d'acord amb l'article 72.2 de la Constitució, i la disposició final cinquena de la Llei.

Amb la redacció de l'article 49, com ho proposa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, se sostrauria al Govern la competència reglamentària que legalment disposa. I és propi del Reglament i no de la Llei determinar quins terrenys poden constituir sòl urbanitzable segons el nivell de perillositat que tinguin. El que és una qüestió tècnica que ha de ser matèria reglamentària i no pas d'una llei, que a més dificultaria en haver de canviar la llei per qualsevol modificació futura derivada de l'aparició o disminució de determinats riscos naturals. En aquesta matèria la situació no és estàtica, sinó que és dinàmica i pot evolucionar amb el temps. I és Govern que ha de treballar dia a dia, i seguir aquesta temàtica que és de caràcter eminentment tècnic.

Per tant el sentit del nostre vot serà negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

Hi ha alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no em dec haver explicat gaire bé. Modifiquem com he dit el primer article, el 38, perquè si no seria contradictori amb el que pretenem desenvolupar en el següent, en el 49.

Si volen deixar-ho d'aquesta manera, doncs jo els hi comentaré com queda.

Vostè parla d'eliminar el risc, i que el Govern ja ho veurà quan el risc deixi d'existir. Doncs miri, el Govern només podrà constatar que deixi d'existir per exemple el risc d'allaus, quan en aquest país deixi de nevar. Perquè els riscos no els podem eliminar ni deixen d'existir. En aquest cas si deixa d'existir la causa, la d'inundabilitat el dia que no baixi aigua al riu, sí que deixarà d'existir el risc d'inundabilitat.

Com li he dit moltes vegades les proteccions, obres, o infraestructures que es fan per intentar-ho "controlar", també poden fallar i no sempre són adequades.

La seva proposta que vostè Sr. Tarrado li sembla bé, la del Grup Liberal, diu en l'apartat segon, l'article 49, que és el que han modificat: "Constitueixen sòl no urbanitzable els terrenys afectats en zones per riscos naturals de perillositat alta, que el Govern ha de qualificar mitjançant els instruments tècnics escaients. Els restants terrenys constitueixen sòl urbanitzable etc."

Bé, aquí vostè està donant a Govern més feina de la que jo els volia donar, per dir-ho d'alguna manera. Empren el terme "perillositat alta", que és que figura com he dit, en el decret que regula la cartografia de riscos geològics però no figura per exemple en la cartografia d'allaus. Per les allaus hi ha una cartografia, diu com poden baixar les allaus, quina amplitud poden tenir, però no diuen si la perillositat és alta o és baixa.

Per tant entenem que el redactat, com que ara si al final el voten així, és una mica, fins i tot diria que pitjor que fins ara, perquè d'alguna manera, el Govern suposo que continuarà fent, esperem que ho acceleri almenys al ritme que ho ha vingut fent fins ara pel que fa als temes de riscos d'allaus i d'inundabilitat. Però entenem que el que faculta el Govern per fer els reglaments són les lleis. I nosaltres aquí hem de decidir de quina manera volem que el Govern faci aquests reglaments. Li hem de marcar el camí, els hi hem de posar els marges. Nosaltres n'hem proposat un, vostès no en volen posar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Govern vol intervenir?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació de l'esmena, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs l'aprovació del text quedaria tal i com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si voleu fer el recompte si us plau.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes publicades amb els números 4 i 5 als fulls conjunts, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem doncs amb el punt número 6.

Quart vot particular que correspon a l'article 17, consistent en la modificació de l'article 112 de la Llei general d'ordenació del territori.

Intervé per defensar el vot el Sr. Carles Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El vot particular 4 és el que demana que es retorni al text original de la nostra Proposició, que modificava l'article 112 de la Llei del sòl, que s'intitula, *Requisits per l'aprovació*, del pla parcial, s'entén.

El futur desenvolupament del sòl urbanitzable ha generat la consciència d'un problema davant el qual els socialdemòcrates no ens podem abstenir. Es tracta de la presència efectiva del comú en l'aprovació i en l'execució dels plans parcials. Hem de tenir en compte que aquest pla inclou –entre altres determinacions– les bases d'actuació amb els criteris objectius de distribució equitativa dels beneficis i de les càrregues i el projecte de reparcel·lació de les finques. La seva aprovació definitiva correspon al comú, previ informe favorable de la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

L'actual normativa disposa que la iniciativa per a la redacció i presentació del pla parcial sigui assumida pels propietaris que representin les tres quartes parts de la propietat de la superfície dels terrenys. Com ja hem dit, l'aprovació correspon al comú. L'article 111 de la Llei del sòl es refereix a "l'aprovació administrativa del comú". D'acord amb l'article 112.1, "el comú verifica la conformitat del projecte de pla parcial amb les previsions d'aquesta Llei, les generals del pla d'ordenació i urbanisme parroquial i les específiques de la unitat d'actuació afectada". Sembla, per tant, que estem davant d'una autorització regulada. Ara bé, la nostra proposta vol afegir, entre els paràmetres que controla el comú, "el principi de repartiment equitatiu de beneficis i càrregues". I no es tracta en cap cas de repetir que els plans han de complir aquest principi, ja present en altres articles de la Llei, es tracta que els comuns siguin especialment vigilants en la protecció dels drets dels propietaris més petits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest vot particular té com a objectiu tornar al text de la Proposició de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme en el que s'estableix expressament, dins l'apartat dels requisits establerts per a l'aprovació d'un pla parcial, la necessària verificació, per part del comú, de l'acompliment del principi de repartiment equitatiu de beneficis i càrregues.

Nosaltres creiem que aquest principi ja queda clar en el redactat global de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. I no hem d'oblidar que el comú ha de verificar la conformitat del pla parcial amb les previsions de l'esmentada Llei, amb la qual cosa, el comú haurà de tenir en consideració el principi de repartiment equitatiu de beneficis i càrregues, sense necessitat que dit principi sigui redactat de forma expressa en l'article 112 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Liberal creiem que no és necessari cap altra referència concreta al repartiment equitatiu de beneficis i càrregues perquè a l'apartat c) de l'article 121 de la Llei ja disposa ben clarament, i cito textualment que: "Quan el pla parcial o especial hagi estat redactat, clos el termini d'informació pública i abans de la seva aprovació definitiva, el comú, remet a la Comissió Tècnica d'Urbanisme, la qual verifica la justa distribució de càrregues i beneficis, entre la totalitat dels propietaris. La conformitat del procediment amb la present Llei i dins del termini de 60 dies, lliura informe favorable o desfavorable motivat".

A més aquest principi el trobem repetit diverses vegades al llarg d'aquesta Llei. Així per exemple figura, i entre d'altres exemples que podríem trobar, a l'article 4.2b) que es refereix a la facultat d'imposar entre els propietaris afectats la distribució justa dels beneficis i les càrregues derivats de la planificació.

A l'article 76 que fixa com a criteri bàsic en la constitució de les unitats d'actuació la possibilitat de complir el conjunt de deures i drets de cessió,

compensació, equidistribució, i urbanització de la totalitat de la seva superfície. A l'article 109, apartat 8, que disposa que els plans parcials han de contenir el grau d'informació i amb la precisió suficient que compregui els plànols de situació de la nova situació resultant de l'equidistribució, la reparcel·lació i la urbanització.

A l'article 119, apartat 2, quan es refereix a la reparcel·lació, i diu que la mateixa té per objecte precisament distribuir justament i equitativament entre tots els propietaris els beneficis i les càrregues de l'ordenació urbanística.

I a l'article 120, que es refereix als criteris de valoració, amb vista a les compensacions necessàries de terrenys o econòmiques per les reparcel·lacions.

Creiem que queda bastant reflectit en la Llei que tenim actualment, i que no caldria per tant, tornar-ho a repetir. Per tant el nostre vot serà no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ara començo a pensar que no m'entenen, o és que no em volen contestar als meus arguments.

Ja li he dit que no es tracta de repetir cap principi, i els coneixem, també hem llegit la Llei. Es tracta que el comú verifiqui el compliment d'aquest principi que estableix en tots els articles que vostè ha citat de la Llei. Per què? Doncs per protegir el propietari petit. Com diu la Llei, tres quartes parts, suposem que el que es queda un propietari petit que té el 7% de la unitat d'actuació, o el 10 o el 20, i doncs ha d'acceptar el que li diu, el 80%. Si el comú fa la verificació, entenem que els propietaris, el majoritari té un millor assessorament, i en tot cas el comú dona una ajuda al petit. És veritat que la Comissió Tècnica d'Urbanisme també ha de fer això, però miri és que no és el mateix. La Comissió Tècnica d'Urbanisme ho ha de fer amb 60 dies. La Comissió Tècnica d'Urbanisme no pot parlar amb aquest 20%, o amb aquest petit propietari. La Comissió Tècnica d'Urbanisme, ja estem veient, estem veient poc, però algunes de les seves resolucions no em semblen pas del tot encertades. En tot cas el comú, i el que hem dit sempre, la proximitat, no solament el propietari petit sinó tots els propietaris que presenten el pla parcial es poden assentar al voltant d'una taula amb

el comú, i el comú pot fer de mitjancer o pot fer que arribin a una entesa.

És simplement això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció?

Doncs si no hi ha cap més intervenció, passàrem directament a la votació, recordant que sí és sí al vot particular, i no es no, doncs l'aprovació del text quedaria tal i com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat de la votació, quedaria també desestimat, i es mantindria el text tal i com ha sortit de la Comissió.

Passaríem al punt número 7. Cinquè vot particular que correspon a l'article 19, consistent en la modificació de la disposició transitòria primera de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Intervé el ponent, el Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El vot particular 5 com deia, nosaltres, la nostra proposició, pretenem que es retorni a la nostra proposició, que suprimia l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la Llei del sòl vigent.

Com ja vam posar de relleu en el debat de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la Llei vigent, és la qüestió més negativa d'aquesta. El manteniment de l'edificabilitat global que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística anterior i que no pot ser alterada fins a la primera revisió (sis anys diu la Llei).

Tots hem pogut veure en els plans parroquials exposats a informació pública, que el càlcul d'aquesta edificabilitat global és del tot irracional i sobrepassa abastament la capacitat real del país, creant un model del tot insostenible i desproporcionat.

Així doncs, derogant el punt 2 de la disposició transitòria primera, es podran aplicar als plans parroquials les previsions que contempla el títol primer de la Llei, com són: obtenir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures, així com vetllar per la utilització racional del sòl per mantenir una densitat i unes condicions d'habitatge que siguin compatibles amb el benestar general.

És inexplicable que una decisió comunal prèvia a l'aprovació de la Llei hagi vinculat la parròquia per

un termini que pot arribar *de facto* als deu anys i sense que els seus representants ho haguessin pogut preveure. Els comuns han de tenir la facultat de triar una política pròpia de millora urbana o del medi ambient global i això pot aconsellar de vegades la reducció de l'edificabilitat global.

Hem d'atorgar als comuns, doncs, aquesta possibilitat de reducció edificatòria, que podria afavorir la qualitat general del seu projecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

No som partidaris de suprimir l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la vigent Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, perquè entenem que en un futur es pugui modificar l'edificabilitat global resultant del càlcul fet en aplicació de la normativa vigent abans de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei. Però, com hem dit anteriorment, no som partidaris de canviar algunes de les regles del joc essencials de la Llei en ple procés de desenvolupament dels plans d'urbanisme: els comuns han fet els esmentats plans i els ciutadans han fet les seves al·legacions en base a unes expectatives urbanístiques que entenem que ara han de ser modificades en el menor grau possible. D'altra banda, som conscients que el criteri d'edificabilitat global que estableix la transitòria primera és més teòric que real i que probablement haurà de ser modificat en el proper període de revisió dels plans.

Pel moment, però, volem mantenir l'actual redactat de la Llei vigent; així doncs, votem negativament el vot particular núm. 5.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García teniu la paraula

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Cal recordar una altra vegada, que els plans d'ordenació i urbanisme parroquials estaran

pràcticament acabats o perfilats, i s'han realitzat en base a l'edificabilitat global de cada parròquia, calculada en aplicació de les disposicions vigents, abans de la publicació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

La modificació d'aquesta premissa continguda en la proposta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata obligaria als comuns a tornar a revisar els plans d'ordenació i urbanisme que a aquestes altures sembla inassolible.

D'altra banda, cal recordar que l'edificabilitat només cal mantenir-la durant els sis anys següents a partir de l'aprovació dels plans d'urbanisme parroquials i transcorregut aquest termini es pot reduir tal i com es desprèn de l'article 23 en relació amb l'article 71.c) d'aquesta Llei que ens recorda que no pot ser superior l'edificabilitat global a la que resulta del càlcul fet en l'aplicació de la normativa urbanística i de la construcció vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Això s'ha de fer segons un estudi detallat i no arbitràriament i també de la disposició transitòria primera de la Llei, en el seu punt 2 on s'especifica que durant el període de sis anys, abans de la primera revisió dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials, els plans han de mantenir l'edificabilitat global que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística i de la construcció vigents abans de l'entrada en vigor de la Llei. De forma que si posem en relació aquests articles, i la disposició transitòria primera de la Llei, en resulta que el primer pla ha de mantenir per sis anys l'edificabilitat anterior però no imposa un mínim d'edificabilitat més enllà d'aquests sis anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

Hi ha una altra intervenció?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

És que només hauria faltat que aquesta Llei digués que s'havia de mantenir eternament l'edificabilitat global, perquè llavors ja ens podríem..., bé millor que calli.

A veure, que d'aquí sis anys ho podran canviar, doncs sí, ja ens hem llegit la Llei. Però nosaltres entenem, i per això ho hem posat de manifest perquè alguns comuns han vist la necessitat de fer-ho ja, perquè tots hem vist, Govern va fer un estudi de

l'edificabilitat global, que ara no recordo la quantitat astronòmica de metres quadrats que dona aquest país per poder construir. Això és una autèntica barbaritat.

El que nosaltres demanem és que no s'obligui a mantenir aquesta edificabilitat. És a dir si ens voten la nostra proposició el comú que ho vulgui la podrà mantenir, i el que no ho vulgui la podrà rebaixar.

Com li he dit abans, aquest és encara més senzill que el pla d'etapes, és molt més fàcil fer-ho. Jo entenc que amb quatre dies o amb una setmana el comú que vulgui pot rebaixar l'edificabilitat fins allà on vulgui. Es tracta d'un treball molt senzill. Per tant, continuen sense contestar-me el que els hi diem. Nosaltres no obligaríem amb l'aprovació d'aquest article als comuns a rebaixar l'edificabilitat. Donaríem la possibilitat a fer-ho als que volguessin.

Sr. Tarrado, és difícil dir-li, però vostè ja ho ha dit abans quan ens ha llegit l'exposició de motius, que ens deia que els hi semblava prematur tractar d'avaluar ara totes les disfuncions de la Llei. Permeti'm que el citi, que llegeixi una part del seu programa electoral, amb el que van concórrer a les eleccions, ara fa poc més d'un any.

Deien: "Modificarem la Llei del sòl per a fer-ne una eina efectiva del creixement sostenible del territori".

Doncs miri Sr. Tarrado, ni ho han fet, ni permeten que els demés ho puguem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado per CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

No veig aquesta al·lusió que ha fet aquí el Sr. Carles Blasi, quan precisament nosaltres no hem entrat la Proposició de llei sobre la modificació de la Llei del territori. Però, jo crec que nosaltres, el nostre grup ha estat sempre disposat, i la prova és que hem estat sempre disposats en el treball en comissió a discutir fins on ha fet falta. Jo crec que aquí ha fet una petita acusació una mica fora de lloc, perquè crec que no ha sigut el meu treball en comissió que pot justificar l'afirmació que vostè ha fet, però en fi, com que aquí tothom pot expressar el que un vulgui, jo li deixo a la seva grada. Però en fi, trobo que està una mica fora de lloc, i no reflexa les aportacions que hem pogut fer nosaltres des del nostre humil grup parlamentari, en l'aportació d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció?

Sí Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Tarrado li explicaré, perquè potser no m'he explicat bé abans.

El que li estic dient és que vostès, fa un any, deien que modificarien la Llei del sòl per fer-ne una eina efectiva del creixement sostenible del territori. Jo li estic dient, m'estan parlant de sostenibilitat del territori, i voten en contra del pla d'etapes, fa un moment, i de les unitats diferides, i ara en contra que els comuns puguin rebaixar l'edificabilitat, a mi em sembla evident. No estic parlant del treball en comissió.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

A veure, jo mantinc, i el que pot dir el Sr. Blasi, jo ho mantinc, i reafirmo el programa electoral amb el qual ens vam presentar a les eleccions generals. I això ho mantindré fins al final d'aquesta legislatura. El que no veig és que degut a què tinguem una discrepància de plantejament en certs punts, en defensar unes esmenes d'una llei, haguem d'arribar aquí a això, però en fi, jo ho deixo, una altra vegada al criteri del Sr. Blasi.

El Sr. síndic general:

Hi ha una altra intervenció?

Sí Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

És lògic que tinguem discrepàncies, ja n'hem tingut i en tindrem moltes més durant aquesta legislatura, però les discrepàncies no són de plantejament. Les discrepàncies són de concepte. O bé vostès no saben

el que és el creixement sostenible o confonen el creixement sostenible amb el creixement sostingut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

A veure no crec que el Sr. Blasi m'hagi de començar a fer lliçons del que és el creixement sostenible. Vull dir jo ja fa dies que conec el creixement sostenible, i no serà ara que vindrem a fer el debat sobre el creixement sostenible. Jo crec que la finalitat i el que vol dir el Sr. Blasi, potser, segurament coincidim amb la sostenibilitat del país, però la situació real que trobem en aquest moment, he volgut explicar-ho en les meves intervencions, és que ens trobem davant d'un fet a complir, que tenim una Llei, que hi ha uns plans d'urbanisme en marxa, i nosaltres entenem que s'ha de tirar endavant. I la millor manera de tirar endavant doncs, és que la Llei comenci a funcionar i que els plans d'urbanisme es posin al dia. No ens neguem, i la responsabilitat pertocarà als comuns en el seu moment, per tal que puguin rebaixar l'edificabilitat, i perquè puguin organitzar l'urbanisme a la seva parròquia, i en això hi estem completament d'acord.

No veig perquè ara em vol fer dir una cosa que jo no he dit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs passàrem a la votació, recordant que sí és el sí al vot particular, i el no és no, doncs l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

12 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé doncs a la vista del resultat de la votació, quedarà desestimat, i es manté el text tal i com ha sortit de la Comissió.

Acabat el debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena, procedirem al debat de totes aquelles altres parts que no han estat objecte de reserves d'esmena o vots particulars.

Doncs intervenen els grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Eva García...

Perdó, Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies. No deia res, per cedir amablement el torn de paraula a la consellera, però si em toca pel Reglament, ho faré abans.

Gràcies Sr. síndic.

Tal com vam exposar en el debat de presa en consideració, la nostra proposta no pretenia crear una nova regulació, volíem introduir unes modificacions en determinats punts de la Llei, els més conflictius o, al nostre entendre, els més desencertats.

Acabat el debat en Comissió i després del resultat de les votacions de les reserves d'esmena i vots particulars, que acabem de realitzar, no podem estar del tot satisfets del resultat final, però hi votarem favorablement.

La nostra Proposició ha estat considerablement escapçada. De les cinc qüestions principals, tan sols la possibilitat de destinar els terrenys de cessió obligatòria a habitatge de protecció pública, ha prosperat. Una qüestió, per cert, que estava al programa electoral del Partit Liberal, (malament s'hi podien negar), però que haurà estat possible gràcies a la nostra Proposició de Llei ja que altres no van prendre la iniciativa.

Una altra qüestió important, la garantia urbanística, que figura en l'informe com a esmena transaccionada, en realitat els socialdemòcrates vam acceptar la proposta del Grup Liberal, millorant-ne, això sí, el redactat.

Lamentem que el Grup Liberal no hagi volgut transaccionar ni acostar posicions en cap dels seus plantejaments, pel que fa a les qüestions que acabem de votar i que són essencials perquè el creixement futur d'Andorra sigui veritablement sostenible.

He de dir que no ens ho esperàvem, ja que alguns d'aquests preceptes, que acabo de mencionar, com el pla d'etapes i l'obligatorietat de mantenir l'edificabilitat global, havien merescut l'opinió favorable del Govern en el criteri emès a la nostra Proposició.

Fins i tot, haurien de ser les eines imprescindibles per assolir alguns dels objectius de l'Agència 2020, Sr. Pintat. I els que diuen "No", Sr. Pintat, no som els consellers de l'Alternativa, són els que estan situats a la seva dreta.

Ahir apareixia al diari una d'aquestes nombroses presentacions que fan de l'Agència, dos conceptes referents al creixement de l'entorn urbà, i que vostè molt bé va explicar en una entrevista a Andorra Televisió, fent balanç del seu mandat, i que coincidia amb la presentació, a l'acabament, del famós informe Mc Kinsey, parlava justament d'això, que han de

mantenir l'entorn, hem de créixer ordenadament. Doncs miri, no serà possible i no serà pas per culpa nostra.

En definitiva, difícilment podia haver anat pitjor. Però tot i les retallades, com ja he dit, hi votarem afirmativament, perquè com diuen, val més poc que res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Liberal, hi ha alguna intervenció?

Sra. García.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Primer agraeixo la deferència del meu company.

Tal com va expressar el nostre company Daniel Mateu, en la seva intervenció al Consell General del dia 9 de març del 2006, la Proposició de Llei general d'ordenació del territori i urbanisme del 29 de desembre del 2000, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens va portar la possibilitat d'examinar determinats aspectes de la Llei que es podien millorar. En aquesta intervenció s'avançava que el nostre grup examinaria la Proposició de Llei amb molta cura perquè l'aportació fos positiva i raonable, i per aquesta raó ja dèiem que examinaríem l'articulat amb molta atenció, i així ho hem fet.

El marc legislatiu tal com ha quedat després del seu debat en el si de la Comissió, juntament amb la part que no ha estat modificada de la llei original, és una primera eina per poder començar a treballar en l'aplicació dels plans d'ordenació i urbanisme parroquials. En aquest sentit, cal recordar que la Llei, que va ser aprovada per aquesta Cambra el desembre de l'any 2000, -fa més de cinc anys-, encara no s'ha pogut aplicar de forma plena, ja que dos anys i mig després va ser necessària aprovar una llei de modificació puntual i urgent de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, o moratòria de la construcció.

Avui, després de tres anys, es detecta una desacceleració en la construcció. Si es segueix endarrerint l'execució efectiva dels plans podria convertir-se en una aturada en sec, que derivaria en què moltes persones podrien abandonar el país a curt termini a causa de l'efecte induït que tindria aquesta parada.

Després de tant temps, i en la situació que es planteja, el nostre criteri arribat el moment en què la

Llei general d'ordenació del territori i els plans d'ordenació i urbanisme parroquials que d'aquesta se'n deriven, puguin ser aplicats. Sempre sense perjudici que la seva aplicació pugui requerir futures modificacions a curt o mig termini que permetin adaptar-los a la realitat i necessitats segons resulti de l'aplicació pràctica d'aquestes i l'evolució del país.

Considerem que bloquejar per més temps els plans d'ordenació i urbanisme podria crear un cert estancament econòmic al país pel caràcter inductor del sector de la construcció en l'economia, i la reacció en cadena que podria afectar sens dubte fins a l'últim habitant del Principat.

Un cop examinada la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, s'han considerat oportunes diverses modificacions que consensuades entre els tres grups parlamentaris han millorat substancialment la Llei original, com per exemple la limitació de la garantia urbanística, i a més l'han adaptat a les necessitats actuals, com la potestat dels comuns per poder construir habitatges socials als terrenys de cessió obligatòria. El que no podem fer, però, és canviar radicalment la Llei, en un moment en què els plans d'ordenació i urbanisme parroquials estan pràcticament enllestits, amb la feina i el temps que això ha comportat als comuns. Aquest és el motiu pel qual no hem acceptat algunes de les propostes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ja que al nostre entendre la modificació de certs aspectes de la Llei que han estat objecte de discussió aquesta tarda, comportarien uns efectes inassolibles per als comuns, i com hem referenciat abans pel país en si.

En aquests moments introduir canvis com els anomenats terrenys diferits o plans d'etapes comportaria un nou retard en l'aprovació dels plans d'ordenació i urbanisme, que els comuns haurien de tornar a refer, a més de poder comportar arbitrarietats a l'hora de donar els permisos de construcció.

El que sí que ens agradaria que quedés ben clar és que el nostre esperit i la nostra voluntat i no és pas mantenir el text immutable, ni molt menys, sinó que estarem vigilants en el decurs de la seva aplicació per poder proposar modificacions de la mateixa en el moment que sigui necessari.

Ara hem acceptat els canvis que en aquests moments hem considerat escaients, i no podem aventurar-nos a fer canvis radicals abans de la seva posta en execució, i sobretot tornar a canviar-ho tot irresponsablement quan alguns comuns després d'anys de feina, àrdues negociacions, i molts esforços humans i econòmics ja han aprovat provisionalment

els plans d'ordenació i urbanisme, i els han remés al Govern per la seva aprovació.

Per totes aquestes raons votarem a favor del text de llei resultant del debat de la comissió legislativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

Doncs si no hi ha cap més intervenció, proposaria, un cop escoltats els comentaris, d'aprovar la Proposició de llei per assentiment.

Doncs queda aprovada la Proposició de llei.

Punt número 10.

10. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, del 7 d'abril, de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 23/2006, del 31 de maig.

El Govern ha renunciat a presentar el criteri dins el termini del Reglament previst.

Si hi ha alguna intervenció prevista en aquest punt.

Si no hi ha cap intervenció, doncs també demanaria la presa en consideració de la Proposició de llei, i atès també que els grups parlamentaris han renunciat a presentar-hi esmenes, proposo també l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2006, del 7 d'abril, de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de la seguretat social.

Doncs queda aprovada.

Punt número 11.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a què el Govern aprovi un nou text reglamentari que substitueixi l'actual Reglament regulador de revisions mèdiques de data 21 de gener de 1998, i doni les instruccions necessàries per a què mentre regeixi l'actual Reglament es deixin sense efecte aquelles disposicions que entren en conflicte amb l'establert a la Llei i a les disposicions citades en l'apartat anterior, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Vist que el Grup Parlamentari Liberal va presentar una demanda de pròrroga de termini d'esmenes. Atès que la Sindicatura va acceptar la demanda i acordar prorrogar dit termini que acaba el dia 6 de setembre. En previsió del que disposa l'article 138.1 del Reglament del Consell General, aquest punt de l'ordre del dia no es troba disponible per poder ser debatut i sotmès a votació. Per tant s'ajorna la qüestió fins que tots els tràmits reglamentaris s'hagin complert.

Si no hi ha cap més punt a l'ordre del dia.

Sí Sr. Bartumeu, heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

És per fer un comentari reglamentari al que ara ens acabeu de dir, i sobretot perquè consti en l'acta de la sessió, que la Sindicatura va prendre aquest acord, al qual acabeu de fer referència, i amb el vot en contra d'un secretari de Sindicatura, en aquest cas del Sr. Esteve López.

Miri, jo només, -i seré molt breu, li manifestaré la perplexitat absoluta del grup parlamentari que represento aquí.

L'article 56 del Reglament del Consell diu que l'ordre del dia del Consell es fixa pel síndic d'acord amb la Junta de Presidents. La Junta de Presidents va fixar aquest ordre del dia, amb l'assistència de tots els presidents de grup parlamentari, i sabent tothom que encara corria el termini de presentació d'esmenes.

Si a partir d'ara ja no ens podem ni creure les decisions de la Junta de Presidents de Grup Parlamentari perquè hi ha presidents que vénen a la Junta i emeten acords o donen els seu suport a acords *ad referendum*, jo crec que haurem de revisar el conjunt del Reglament, o no caldrà que la Junta de Presidents participi a fer els ordres del dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sra. presidenta del Grup Parlamentari Liberal heu demanat la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, nosaltres en relació amb aquesta qüestió entenem que potser sí s'haurà de revisar el Reglament perquè nosaltres ens hem limitat a aplicar el que diu també el Reglament, concretament l'article 80. Hem demanat una pròrroga al termini d'esmenes d'una

Proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i pensem que hi tenim tota la legitimació, i és perquè està reglamentat. Aleshores, a partir d'aquí, si l'acord que es va prendre en la Junta de Presidents de fixar l'ordre del dia...

A veure, la Junta de Presidents va marcar un ordre del dia conscients que hi havia una sèrie de propostes o de lleis que encara no estaven acabades, -recordo que n'hi havia un parell.

És cert, que jo en aquell moment no vaig manifestar res, perquè nosaltres teníem intencions de tenir-ho preparat. Però lamentablement no ho hem pogut tenir preparat. Hem pensat, o creiem que és més important per nosaltres fer primordial un estudi aprofundit d'una qüestió com aquesta, que no precipitar-nos amb emetre un parer al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva intervenció.

Sí molt breument perquè això quedaria a fora de l'ordre del dia.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, sí jo no hauria tornat a intervenir, i em sembla que havia estat molt mesurat en la primera intervenció. També ho miraré de ser en la segona, però jo no he posat en cap moment en dubte que el Grup Parlamentari Liberal pogués demanar el que ha demanat. El que sí que he posat evidentment en dubte, i ara li diré més clar, és que per a nosaltres la seva presidenta ja no té cap credibilitat quan adopta acords a la Junta de Presidents, i després els canvia.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs si no hi ha res més, donaria per aixecada la sessió. Moltes gràcies per la seva assistència.

S'aixeca la sessió.

(Són les 20.00h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877